ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 30—ΑΘΗΝΑΙ | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜ. Π. ΚΑΡΥΔΗΣ | ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 12 | ΤΡΙΤΗ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1933

ΙΣΧΥΡΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΙΝΕ Η ΜΟΝΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Δὲν εἶχον γνωσθῆ ἐντελῶς τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρελθουσῶν ἐκλογῶν καὶ ἐφάνη ἀμέσως ὅτι ἕνεκα τῆς κατατμήσεως τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας δύο τινὰ θὰ συνέβαινον: Ἢ θὰ ἐσχηματίζετο Κυβέρνησις Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ, ἤτοι Οἰκουμενική, ἢ κατ' ἀνάγκην ἔπρεπε νὰ προκηρυχθῶσι καὶ πάλιν ἐκλογαί. Ὁ κ. Καφαντάρης ἐτάχθη ὑπέρμαχος τῆς Οἰκουμενικῆς ἔχων ἐσχηματισμένην τὴν πεποίθησίν του, ὅτι οὕτω πως μόνον θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν ἀντεπεξερχόμενοι κατὰ τῶν ὑφισταμένων δυσχερειῶν καὶ ῥυθμίζοντες τὰ σπουδαιότατα καὶ πολύπλοκα ζητήματα τοῦ Κράτους. Ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ κ. Τσαλδάρη καὶ τοῦ Λαϊκοῦ τύπου, ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης εἶχε δῆθεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνεργασθῆ μετὰ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὁ κ. Καφαντάρης ὅμως ὀρθῶς ποιῶν, ἠρνήθη τὴν τοιαύτην συνεργασίαν, διότι κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως ὅλων τῶν συνελθόντων παραγόντων τοῦ Κόμματος ἐκρίθη, ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο μία τοιαύτη Κυβέρνησις νὰ συγκεντρώσῃ πλειοψηφίαν, ἀλλὰ θὰ προὐκάλει μόνον τὴν ἀπώλειαν πολυτιμωτάτου χρόνου. Τὰ Λαϊκὰ ἔντυπα ἐξεμάνησαν ἐναντίον τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος, ὅστις ἀντιληφθεὶς ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀνεπιφύλακτον ἀναγνώρισιν τῆς Δημοκρατίας καὶ στενὴν συνεργασίαν του μετὰ τῶν ἐκτελεστῶν τῶν ἕξ, ὅλως ἀδικαιολογήτως ἀπέφευγε τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν φιλελευθέρων, ἔκρινεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ Κυβέρνησις μερικοῦ συνασπισμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ Οἰκουμενικὴ τοιαύτη. Τοιουτοτρόπως διὰ τῆς συνεργασίας τῶν Φιλελευθέρων, Προοδευτικῶν κ. κ. Μιχαλακοπούλου, Παπαναστασίου καὶ Μυλωνᾶ, κατορθώθη νὰ συντελεσθῆ ἡ ἕνωσις ὅλων τῶν παλαιοδημοκρατικῶν Κομμάτων, ἤτοι ἐγένετο Ἐθνικὸς Συνασπισμὸς ὅλων τῶν Ἀστικῶν Κομμάτων πλὴν τοῦ Λαϊκοῦ, ὅστις καὶ κατέρχεται νῦν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ὑπὸ κοινὸν σῆμα.

Ἡ σημασία τῆς ἐκλογῆς τῆς 5 Μαρτίου ἐ. ἔ. δὲν εἶνε τυχαία ἀλλὰ ἀφορᾷ εἰς τὴν σωτηρίαν ὁλοκλήρου τοῦ Κράτους. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν Κυβέρνησιν ἀριθμητικῶς ἰσχυράν, διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ Οἰκονομικὸν Πρόγραμμα τοῦ κ. Καφαντάρη, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος προχθὲς τόσον σαφῶς ἐξέθηκεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Κεντρικοῦ» ἐν Ἀθήναις, ἀποσπάσας τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν Κυβέρνησιν ἰσχυράν, διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ ἐπιβληθῆ ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς, καὶ ὡς ἐκ τούτου πρέπει ὁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος νὰ ὑποστηριχθῶσιν οἱ ὑποψήφιοι τοῦ Συνασπισμοῦ τῶν Παλαιοδημοκρατικῶν Κομμάτων.

Συγκεκριμένως ἡ ἐκλογὴ τῶν Κυθήρων ἐνέχει μεγίστην σημασίαν καὶ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ὑποστηριχθῆ ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Τσιτσίλια καὶ παρ' αὐτῶν ἔτι τῶν προσωπικῶς μὴ εὑρισκομένων εἰς καλὰς σχέσεις μετ' αὐτοῦ. Εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πολιτικῶν μας ὑποχρεώσεων εἰς τὴν πατρίδα μας, τὰ αἰσθήματα ἑνὸς ἑκάστου πρέπει νὰ μὴ λαμβάνωνται ποσῶς ὑπ' ὄψιν.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν Συνδυασμῶν καὶ τὴν παραχώρησιν τῶν διαφόρων ἑδρῶν, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν τὰ γενικώτερα συμφέροντα, δὲν ἐλήφθησαν δὲ ποσῶς ὑπ' ὄψιν προσωπικὰ ζητήματα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἴσως συνέβησαν ὅπως πάντοτε συμβαίνουσι καὶ ἄτοπα τινά. Αὐτὰ ὅμως δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐπηρεάζουν, ἐφ' ὅσον θέλομεν νὰ καυχώμεθα ὅτι τὸ πρώτιστόν μας μέλημα εἶνε ἡ ὑποστήριξις τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου.

Εἶνε ἀνάγκη καὶ οἱ Κυθήριοι νὰ ἀδιαφορήσωσι διὰ πρόσωπα καὶ νὰ ἐπιζητήσωσι νὰ πράξωσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ καλλίτερον διὰ τὸν τόπον των.

Διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κ. Τσιτσίλια θὰ δώσωσι μίαν ἐπὶ πλέον ψῆφον εἰς τὸν Συνασπισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως καὶ θὰ στερήσωσι μιᾶς ψήφου τὸ Τσαλδαρικὸν Κόμμα, ἀλλὰ τὸ κυριώτερον ὅλων θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ Προγράμματος τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος κ. Γ. Καφαντάρη.

Ἀντιταχθέντες πρὸς τὸν κ. Τσιτσίλιαν εἰς τὸ παρελθὸν ὅσον οὐδεὶς ἄλλος, εἰλικρινῶς καὶ μὴ ὁρμώμενοι ἐξ ἄλλου αἰτίου πλὴν μόνον τοῦ συμφέροντος τοῦ τόπου, συνιστῶμεν εἰς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, ὅτι τὸ γενικώτερον συμφέρον τοῦ Κράτους καὶ τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς Νήσου μας ἐπιβάλλει τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ ὡς ἐκπροσώπου τῶν Ἡνωμένων Κομμάτων ἐν Κυθήροις καὶ ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ σύστασις ἡμῶν αὕτη θὰ φέρῃ τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, ἐκλεγομένου τούτου ὡς Βουλευτοῦ διὰ μεγάλης πλειοψηφίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΜΟΥ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ

Ἕνεκα λόγων εὐρυτέρας ἀντιλήψεως δὲν θὰ ἐκθέσω ὑποψηφιότητα ἐν Κυθήροις κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογάς.

Δηλῶ ὅμως πρὸς τοὺς ἀγαπητούς μου συμπολίτας, ὅτι δὲν θὰ παύσω ἐνδιαφερόμενος διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Νήσου μας καθὼς καὶ διὰ τὰ ἴδια αὐτῶν τοιαῦτα ἀκριβῶς ὡς ἐὰν ἐξελεγόμην βουλευτής.

Θεωρῶν ὑποχρέωσίν μου νὰ ὑποστηρίξω τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ἐκπροσώπου τῶν κομμάτων τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ κ. Π. Τσιτσίλια θὰ κατέλθω αὐτοπροσώπως διὰ νὰ ἐνισχύσω ταύτην διὰ τῶν φίλων μου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1933

Γ. Ι. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΣΩΣΑΤΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Ἀλλὰ διατί νὰ σωθῇ λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία;

Διότι ἀναδιοργανουμένη θέλει ἐπιτελέσῃ τὸν ὑψηλόν της προορισμόν, ὅστις ἔγκειται εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινωνίας ἐν ἠθικῇ ἰσορροπίᾳ συμφώνως πρὸς τὴν ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν διδασκαλίαν.

Διότι ἀνήκει σεβασμὸς ὑπέρτατος εἰς τὸ ὑπέροχον παρελθόν της, τὸ πλῆρες αὐτοθυσίας ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς μας ἀναγεννήσεως.—Διότι ἄνευ αὐτῆς θὰ ἐπικρατήσῃ ὁ στυγνὸς ἐγωϊσμός, ὅστις θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀλληλοεξόντωσιν.

Νὰ διατί πρέπει νὰ σωθῇ ἡ Ἐκκλησία.

Κινδυνεύει;

Θὰ ἦτο τυφλὸς ἢ παράφρων ὁ μὴ ἀντιλαμβανόμενος τοὺς μεγάλους κινδύνους, οἱ ὁποῖοι τὴν ἔχουν περικυκλώσῃ, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς αὐτὰς τὰς ἀγκάλας της.

Ἐξωτερικοὶ τῆς Ἐκκλησίας κίνδυνοι εἶνε: ὁ κομμουνισμὸς καὶ αἱ διάφοροι θρησκευτικαὶ αἱρέσεις, ὁ τεκτονισμὸς καὶ αἱ νεώτεραι φιλοσοφικαὶ θεωρίαι.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἕκαστον κίνδυνον [illegible] τούτων χωριστά.

α) Ὁ κομμουνισμὸς διὰ τοῦ τύπου, διὰ προφορικῆς ἢ ἐγγράφου προπαγάνδας, καταφέρεται μανιωδῶς ἐναντίον τῆς θρησκείας, ἣν ἀποκαλεῖ «ὄπιον τοῦ λαοῦ» δὲν παραδέχεται τὴν ὕπαρξιν τοῦ Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἁγίων, κατηγορεῖ τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ὄργανον τῶν ἐκμεταλλευτῶν, κηρύττει τὴν λατρείαν τῆς ὕλης. Αὐτὰ ὅλα κλονίζουν τὴν πίστιν τοῦ μεγάλου πλήθους, τὸ ὁποῖον μαστιζόμενον ὑπὸ τῆς δυστυχίας καὶ συναντοῦν πλήρη τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀδιαφορίαν διὰ τὰ δεινά του ἀδιαφορεῖ δι' αὐτὴν σήμερον, ἑτοιμάζεται δὲ νὰ τὴν κτυπήσῃ αὔριον.

β) Αἱ Θρησκευτικαὶ αἱρέσεις αὗται εἶνε τριῶν κατηγοριῶν 1ον αἱ ἐξαρτώμεναι ἐκ τοῦ Βατικανοῦ (Οὐνῖται κ. ἄ.) 2ον αἱ ὀργανούμεναι ὑπὸ τοῦ Προτεσταντισμοῦ (Σπουδασταὶ Γραφῶν, Εὐαγγελισταὶ κ. ἄ.) 3ον αἱ ἕλκουσαι τὴν ἀρχήν των—τηρουμένην ἀπόρρητον διὰ τὸ πολὺ πλῆθος—ἐκ τῶν Ἰουδαϊκῶν ὀργανώσεων (Χιλιασταί, Σαββατισταί κ' ἄ.).

Τὸ καταχθόνιον ἔργον τῶν θρησκευτικῶν τούτων αἱρέσεων διεξάγεται συστηματικώτατα, ἐντατικώτατα καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, ὑπάρχουσι δ' εἰς τὰς ἐπαρχίας χωρικοὶ τελείως μὲν ἀμόρφωτοι ἀπὸ πάσης ἄλλης ἀπόψεως πληρέστατα δὲ κατηρτισμένοι εἰς τ' ἀφορῶντα τὴν αἵρεσιν ἣν ἠσπάσθησαν μέχρι βαθμοῦ τοιούτου ὥστε νὰ διεξάγωσι μετὰ φανατισμοῦ καὶ ἐπιτυχέστατα παρὰ τοῖς ὁμοχωρίοις προσηλυτισμόν.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης καταστάσεως εἶνε εὐνόητον. Πλήρης σύγχυσις τῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν, ἀπάρνησις τῶν ὀρθοδόξων παραδόσεων, περιφρόνησις τῆς Ἐκκλησίας, δημιουργία ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Κράτους ἐχθρῶν χρησιμοποιουμένων εὐχερέστατα ὡς ὄργανα ἐξωτερικῶν τοιούτων.

γ) Ὁ τεκτονισμὸς ἡ παγκόσμιος αὕτη φιλοσοφική, θρησκευτικὴ καὶ κοινωνικὴ ὀργάνωσις, ἔχουσα θρησκευτικὰς καὶ πολιτικὰς ἐπιδιώξεις ἰδιοτύπους, μέγαν δ' ἀποκρυφισμὸν καὶ τελετὰς πλήρεις ὑποβολῆς διὰ τὰ μέλη της πηγάζει ἐκ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, ἐχθροῦ φανατικοῦ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, ὁ σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἀπώτερος γνωστὸς δὲ μόνον εἰς τοὺς ἀνωτάτους βαθμούχους τῆς ὀργανώσεως εἶνε ἡ ἀπάρνησις τῶν Ἁγίων Γραφῶν τῆς χριστιανικῆς παραδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ ὡς καὶ πάσης θρησκευτικῆς βάσεως τῶν ὀρθοδόξων, ἡ λατρεία δὲ τῆς ἑβραϊκῆς Καμπάλης ὑπὸ τῶν μεγάλων διδασκάλων τοῦ τεκτονισμοῦ θεωρεῖται ὡς τὸ σοφώτερον, ἀληθέστερον, φωτεινότερον θρησκευτικὸν βιβλίον τοῦ κόσμου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἡ Ἁγία γραφὴ εἶνε εὐτελεστάτη καὶ ἀναξία λόγου ἀντανάκλασις.

δ) Αἱ νεώτεραι φιλοσοφικαὶ θεωρίαι: ὁ πανθεϊσμός, ὁ θεοσοφισμός, ὁ λιμπεραλισμός, ὁ διεθνισμός, ὁ ὑλισμὸς καὶ πλεῖσται ἄλλαι εἰς «ισμός» ἀπολήγουσαι θεωρίαι. δημιουργοῦσαι ὀργανώσεις, στοάς, ὀπαδοὺς καὶ σχετικὴν βιβλιογραφίαν συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ ψυχραίνηται ὁ ζῆλος τῶν Χριστιανῶν ἡ πίστις των πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτοὶ εἶνε ἐν συντομωτάτῃ περιλήψει οἱ ἐξωτερικοὶ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας οἱ ὁποῖοι καὶ μόνοι ἀρκοῦσι διὰ νὰ τὴν ἐξαφανίσουν ἐκ τοῦ μέσου.

Οἱ δὲ ἐσωτερικοὶ ἐχθροί της;

Αὐτοὶ εἶνε ἄξιοι μεγαλυτέρας ἐπιποινῆς καὶ διώξεως, διότι καίτοι φαίνονται ὡς ὑποστηρικταὶ τῆς ἐκκλησίας, φίλοι, καὶ ὑπέρμαχοι, τὴν ἐξασθενοῦσι παρέχοντες τὰ περισσότερα ὅπλα εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς διὰ νὰ τὴν κτυπήσουν ἀποτελεσματικώτερον. Ποῖοι εἶνε;

Τοὺς ἀναγράφομεν διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸ δίκαιον καὶ αἰώνιον ἀνάθεμα παντὸς πονοῦντος χριστιανοῦ διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἐν καιρῷ κατὰ τὰ ἔργα των.

Εἶνε δύο εἰδῶν, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Εἰς τοὺς πρώτους ἀνήκουν ὅσοι κληρικοὶ νομίζουσιν ὅτι ἡ εὐαγγελική των ἀποστολὴ ἔγκειται εἰς τὸ νὰ παχύνωνται, νὰ πλουτῶσιν, νὰ ὦσι πλεονέκται, νὰ ἀγνοοῦσι τοῦ πνευματικοῦ των ποιμνίου τὴν δυστυχίαν, νὰ λύωσιν ὅλα τὰ προβλήματα μόνον δι' ὡραίων λόγων, οὐδέποτε δὲ δι' ἔργων θετικῶν.

Εἰς τοὺς δευτέρους ἀνήκει ἡ πλειονοψηφία τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων, οἵτινες ὑπολαμβάνουσιν ὡς κερδοσκοπικὴν ἐπιχείρησίν των τὴν τοιαύτην ἐκλογήν των καὶ κλέπτουσιν ἀναισχύντως τὰ [illegible] ἢ διὰ νὰ σχηματίζωσι περιουσίας.

Παραδείγματα;

Ἄπειρα ὅσα:

Ἂν ὁ θρησκευτικός των ζῆλος καὶ μόνον αὐτὸς ἦτο ἡ αἰτία δι' ἣν ἀναμιγνύονται εἰς τὰ τῶν ἐκκλησιῶν, οὐχὶ δ' ὁ εὔκολος πλουτισμός, διατί τόσο ἐπιδιώκουσι νὰ γίνωσιν ἐπίτροποι μετὰ τόσου φανατισμοῦ, τόσης λύσσης, πληρώνοντες καὶ ἐγκαθέτους ἀκόμη πρὸς τοῦτο, ἐρίζοντες καὶ ἀλληλοϋβριζόμενοι χυδαιότατα; Αἱ ἐφημερίδες προσφάτως ἔτι ἀνέγραψαν ὅτι εἰς τὸν Πειραιᾶ διὰ ζητήματα ἐκλογῆς ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων συνεπλάκη εἴς τινα ναὸν εἷς ἀρχιμανδρίτης μετὰ τοῦ ἱεροψάλτου τῆς ἐκκλησίας, ἀνέγραψαν τὸν μυστηριώδη φόνον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος Ἀθηνῶν Δρακάκη τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν. Ἀνέγραψαν περὶ στρατολογηθέντων ψευδεκλογέων εἴς τινα ναόν. Ἀνέγραψαν περὶ φανατισμοῦ καὶ πείσματος.

Διατί αὐτὰ ὅλα; Διότι ὁ θρησκευτικὸς ζῆλος τῶν ὑποψηφίων χάριν τῆς ἐκκλησίας ἦτο ὑπερβολικός;

Ἀλλὰ τότε διατί ἄλλος τις ἐπίτροπος ὡς αἱ ἐφημερίδες πάλιν ἀνέγραψαν ἀπέπεμψεν ἀσπλάχνως πεινῶντα ἐνορίτην του ὅταν τῷ ἐζήτησεν ὀλίγον ἄρτον διὰ τὰ τέκνα του καὶ δι' ἑαυτόν; Διατί ἡ σκληρότης του αὕτη ἐξηνάγκασε τὸν πεινῶντα ν' ἀνασπάσῃ μάχαιραν καὶ νὰ τὸν πληγώσῃ;

Διατί ὁ πτωχὸς νεκρὸς δὲν κηδεύεται ἐπειδὴ δὲν ἔχουν οἱ οἰκεῖοι του νὰ πληρώσουν τὰ δικαιώματα τῆς ἐκκλησίας;

Διατί τῆς πτωχῆς τὸ τέκνον δὲν βαπτίζεται διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν; διατί τὰ κτήματα τῶν ἐκκλησιῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀγοράζονται ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων εἰς τιμὰς ἐξευτελιστικὰς ἄνευ πλειστηριασμοῦ ἢ εἰκονικοῦ τοιούτου;

Διατί μία γελοία ἐπισκευὴ ἑνὸς ναοῦ στοιχίζει ὅσον ἓν μέγαρον;

Διατί νὰ μὴ ὑπάρχωσι καὶ θεόπτωχοι ἐνοριακοὶ ἐπίτροποι ἀλλὰ σχεδὸν ἐν τῇ ὁλότητι των ἰδίως μετὰ πάροδον μιᾶς τετραετίας ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς των εἶνε κτηματίαι μὲ ἀδήλους πόρους;

Διατί πλεῖσται ὅσαι κεντρικώταται πλουσιωτάτων ἐνοριῶν ἐκκλησίαι εἶνε ἄνευ ἀμμοκονιάσματος ἀκόμη μετὰ πάροδον δεκαετηρίδων ὁλοκλήρων.

Διατί τὸ περίφημον συνέδριον τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων πέρυσι καθ' ὃ ἀντετάχθησαν εἰς τὸν ἔλεγχον ὃν ἠθέλησε νὰ τοῖς ἐπιβάλῃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος; Γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ὅτι τότε τοσοῦτον ἐξηγέρθησαν ὥστε ἠπείλησαν ὅτι θὰ διεξαγάγωσιν ἀμείλικτον ἐκστρατείαν ἐναντίον τῶν βουλευτῶν, οἵτινες θὰ ἐψήφιζον τὴν τοιαύτην τοῦ περὶ ἐνοριῶν νόμου τροποποίησιν.

Οἱ φοβεροὶ λοιπὸν ἐχθροὶ τῆς ἐκκλησίας εἶναι αὐτοὶ οἵτινες ἔφθασαν μέχρι τοῦ αἴσχους νὰ δημοσιεύσωσι καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀκόμη τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἑορτὰς τῶν φερωνύμων ναῶν εἰδοποιοῦντες τὸ φιλόχριστον κοινὸν ὅπως μεταβῇ εἰς τὴν πανήγυριν . . . Δὲν γνωρίζομεν τί θὰ γίνῃ διὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐκκλησίας εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ κτυπηθῶσιν ἀγρίως οἱ ἐσωτερικοί, τροποποιουμένου ἀναλόγως τοῦ περὶ ἐνοριῶν Νόμου.

ΓΡΑΚΧΟΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ

ΟΙ ΑΦΕΝΤΑΔΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ἀνέκαθεν οἱ ἐν Κυθήροις Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἦσαν ἕρμαιον τῆς ὀρέξεως καὶ τοῦ κεφιοῦ τῶν Ἀφεντάδων Πολιτικῶν τῆς Νήσου καθὼς καὶ ὁλοκλήρου τῆς οἰκογενείας των.

Πρὸ ἐτῶν ἱερεὺς Δημόσιος ὑπάλληλος ἐπαύθη ὑπὸ τοῦ ἐπικρατήσαντος κατὰ τὰς ἐκλογὰς πολιτικοῦ, διότι ἀνῆκον οἱ συγγενεῖς τοῦ ἱερέως εἰς τὴν ἀντίθετον παράταξιν καὶ ὑπεστήριξαν ἐνεργῶς τὸν ὑποψήφιον αὐτῆς. Ὁ ἀτυχὴς ἱερεὺς ἔχων πολυμελῆ οἰκογένειαν νὰ συντηρήσῃ, τῇ προτροπῇ τῶν φίλων του παρουσιάσθη εἰς τὴν χώραν καὶ παρεκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ Βουλευτοῦ νὰ μεσιτεύσῃ εἰς τὸν υἱόν της διὰ νὰ τὸν ἐπαναδιορίσῃ. Ἡ γηραιὰ ἀρχόντισσα κατὰ τύχην κρατοῦσα ῥάβδον κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην καὶ σείουσα αὐτὴν ἀπειλητικῶς πρὸς τὸν ἱερέα εἶπεν εἰς αὐτὸν μὲ πομπώδη τόνον εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν παρευρισκομένων: «Ξέρω ἐγὼ τί θέλετε σεῖς οἱ χωρικοί, νὰ σᾶς δίνῃ κανεὶς ἕνα καλὸ λαϊ ξύλο!»

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀναμιχθέντων εἰς τὴν πολιτικὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν μεγάλων πολιτικῶν διαμαχῶν ἐν Κυθήροις θὰ ἐνθυμοῦνται ἀσφαλῶς τὸ ἄνω γεγονὸς ὅπερ προὐκάλεσεν ἀρκετὸν θόρυβον.

ΚΑΙ ΕΠΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ἂν καὶ σήμερον δὲν παύονται οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ δὲν ἐξαρτῶνται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς ἐν τούτοις εἰς τὰ Κύθηρα δὲν ἔπαυσεν ἡ ἐπιβολή των ἐπὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἀδιάφορον εἰς ποίαν παράταξιν ἀνήκει ὁ ὑπάλληλος. Οἱ Φεουδάρχαι τοῦ Κάστρου θὰ πολιορκήσωσιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του, θὰ σαγηνεύσωσιν αὐτὸν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ τὸν κάμουν εὐμενῆ πρὸς τὸ Κάστρον.

Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἀντιστῇ τότε ὁ βίος του καθίσταται μαρτυρικὸς εἰς τὴν χώραν, ἀπομονοῦται ὥστε χάριν τῆς ἡσυχίας του ἀναγκάζεται νὰ δεικνύῃ εὐμένειαν.

Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ θίξωμεν μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων ἐντίμους καὶ εὐσυνειδήτους τοιούτους ἐδημιουργήθη ἀτυχῶς μία ἀντίληψις παρὰ τῷ χωρικῷ στοιχείῳ ὅτι ἄνευ τοῦ ἐδρεύοντος ἐν Κάστρῳ Φεουδάρχου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον εἰς κανένα ἐν Κυθήροις. Αὐτὸς εἶναι τὸ δεσμεύειν καὶ τὸ λύειν.

Καὶ αὐτὸ πρέπει πάσῃ θυσίᾳ νὰ παύσῃ.

ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τί νὰ εἰπῇ κανεὶς διὰ τὸ Εἰρηνοδικεῖον; Αὐτὸ εἶνε τὸ μεγαλείτερον μέσον τῆς πολιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Δὲν θέλομεν νὰ θίξωμεν τὴν ἀπονομὴν τῆς Δικαιοσύνης, διότι τοῦτο εἶνε ζήτημα ἀφορῶν τὴν συνείδησιν τοῦ Δικαστοῦ καὶ τὰ συμφέροντα τῶν δικαζομένων. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Εἰρηνοδίκου πρὸς τοὺς χωρικοὺς τονίζομεν ὅτι δὲν εἶνε οἷα θὰ ἐπερίμενε κανεὶς ἀπὸ ἕνα λειτουργὸν τῆς Θέμιδος. Ἔλα αὔριον. Ἔλα μεθαύριον. Νὰ ξεκινᾷ κανεὶς ἀπὸ τὸν Καραβᾶ π. χ. καὶ νὰ τοῦ λέγουν ἔλα αὔριον. Ἐὰν ὅμως μεσολαβήσῃ τὸ Κάστρον, τότε ἡ δουλειὰ τοῦ χωρικοῦ γίνεται ἀμέσως. Καὶ ὁ χωρικὸς φυσικὰ νομίζει ὅτι εἶνε μεγάλος ἄνθρωπος ὁ ἀφέντης ποὺ τοῦ τελείωσε τὴ δουλειά του ἀμέσως. Δὲν δύναται νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶνε κόλπα.

Ἠκούσθη ποτὲ νὰ ἐπιτρέπεται ὁ ἴδιος νὰ εἶνε κανεὶς καὶ συνήγορος καὶ κατήγορος; Ὁ ἴδιος νὰ εἶναι καὶ δικηγόρος τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου;

Ποιὰ Πολιτικὴ Δικονομία ἐπιτρέπει τὴν ὑποστήριξιν ἀλληλοσυγκρουομένων συμφερόντων; Τὸ ἐπιτρέπει ἡ Πολιτικὴ Δικονομία τῆς Ἐνετικῆς Φεουδαρχίας τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων καὶ ὁ κ. Εἰρηνοδίκης Κυθήρων.

Καὶ ὕστερα θὰ μᾶς εἴπουν ὅλοι δὲν ἐπιβάλλονται μεταρρυθμίσεις καὶ μεταβολαὶ χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς ἀξιοπρεπείας μας;

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ

Ὁ σκοπὸς τῆς προσηλυτίσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶνε πρόδηλος. Οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι κύπτοντες τὸν αὐχένα πρὸ τοῦ Κάστρου δημιουργοῦν εὐμενῆ ἐπιρροὴν ὑπὲρ τῶν Φεουδαρχῶν του καὶ τοιουτοτρόπως τίθεται πρὸ σκληροῦ διλήμματος ὁ χωρικὸς μεταβαίνων εἰς Χώραν.

Ἢ προσκυνᾷς τὸ Κάστρο ἢ δὲν γίνονται ἡ δουλιές σου. Οὕτω πως δημιουργεῖται τὸ κόμμα των καὶ οὕτω πως διατηροῦν τὴν ἐπιβολήν των ἐπὶ τῶν χωρικῶν.

Γράφομεν τὰ ἀνωτέρω διὰ νὰ ὑποδείξωμεν ὅτι αἱ μεταβολαὶ ἐν Κυθήροις πρέπει νὰ ἀρχίσωσιν ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ. Πρέπει ὁ χωρικὸς νὰ εὑρίσκῃ τὸ δίκαιόν του ἀπὸ ὅλας τὰς Δημοσίας ὑπηρεσίας, μόνος του καὶ χωρὶς κομματάρχας οἱ δὲ Δημόσιοι ὑπάλληλοι νὰ τὸν ὑποβοηθῶσιν ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν ἀντιλήψεων.

Η ΑΣΕΤΥΛΙΝΗ

Καὶ λόγου γενομένου περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων μᾶς ἔρχεται εἰς τὴν μνήμην ἡ συμπεριφορὰ τοῦ τηλεγραφητοῦ Κυθήρων κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς.

Ὡς γνωστὸν ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἐνυμφεύθη Κυθηρίαν ἐκ Χώρας καὶ εἶνε φυσικὸν ἡ πρὸς τὸ Κάστρον συμπάθειά του. Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως αὐτοῦ μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ ἀρνηθῇ νὰ στείλῃ τηλεγράφημα διὰ τοῦ ὀπτικοῦ εἰς τὰ Ἀντικύθηρα πρὸς διορισμὸν ἀντιπροσώπου καὶ προστασίαν τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος δι' ὃ δὲν ὑπῆρχον ἐκεῖ οὔτε ψηφοδέλτια, ὑπάρχει τι πλέον τῆς συμπαθείας. Ὁ κ. τηλεγραφητὴς παρακληθεὶς νὰ ἀποστείλῃ τὸ εἰρημένον τηλεγράφημα ἔδωσε τὴν ἀπάντησιν ὅτι εἰς τὰ Ἀντικύθηρα δὲν ὑπάρχει ἀσετυλίνη διὰ τὴν ἀποστολὴν τηλεγραφήματος καὶ δὲν δύναται νὰ συνεννοηθῇ ἀρνηθεὶς νὰ δεχθῇ οἱονδήποτε τηλεγράφημα. Πόσον ψευδὴς ὅμως ἦτο ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. τηλεγραφητοῦ ἀπεδείχθη ἀμέσως, ὁπόταν τὴν ἐπομένην ἀθρόα κατέφθανον καὶ ἐστέλλοντο τὰ τηλεγραφήματα διὰ τοῦ ὀπτικοῦ εἰς Ἀντικύθηρα διὰ νὰ λάβῃ τὰ ἀποτελέσματα ὑπὲρ τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ Κάστρου.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐδημοσιεύσαμεν (καθ' ὃ εἴχομεν ὑποχρέωσιν ὡς ἐφημερὶς) πληροφορίαν ὅτι τὸ Γυμνάσιον Κυθήρων ἔπαθε καθίζησιν χωρὶς νὰ ἀποδίδωμεν εὐθύνας καὶ κατηγορίας εἰς οὐδένα, ἀλλὰ προτρέποντες τοὺς ὑπευθύνους νὰ φροντίσωσι διὰ τὴν ἀποσόβησιν μεγαλειτέρας καταστροφῆς, ἐὰν πράγματι συνέβαινέ τι. Ἡ λαϊκὴ ὅμως παροιμία λέει ὅτι «ὁποῖος ἔχει μυῖγα μυιγιάζεται» τοῦτ' αὐτὸ ἔπαθε καὶ ὁ Γυμνασιάρχης κ. Στάθης θορυβηθεὶς ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν πληροφοριῶν μας ἐκείνων καὶ ἀναλογιζόμενος, ὀλίγον ἀργὰ πλέον, τὴν εὐθύνην τὴν ὁποίαν φέρει ἔσπευσε νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν πολεμήσασαν αὐτὸν ἄλλοτε συνάδελφον «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΝ» ἀτυχὲς δημοσίευμα εἰς τὸ ὁποῖον χωρὶς λόγον, χωρὶς κἂν αἰτίαν καὶ πρὸς συσκότισιν τῶν πραγμάτων ἀναμιγνύει τὴν μνήμην προσώπου στενώτατα συνδεμένου μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ μας, διότι εἶνε φανερὸν ὅτι κατ' αὐτοῦ κυρίως στρέφεται ἡ δημοσιευθεῖσα ἐπιστολή, διδῶν πρὸς αὐτὸν μαθήματα εὐλαβείας καὶ σεβασμοῦ καίτοι πρὸ πολλοῦ ἔπαυσε νὰ εἶνε μαθητής του, καὶ ὁ ὁποῖος λόγῳ τῆς ἀρτίας οἰκογενειακῆς καὶ κοινωνικῆς του ἀνατροφῆς οὐδόλως ἔχει ἀνάγκην τοιούτων διδαγμάτων. Εὐλαβούμεθα, κ. Γυμνασιάρχα περισσότερον παντὸς ἄλλου τὴν μνήμην Ἐκείνου, ἡ ἀνάμνησις τοῦ ὁποίου μᾶς πληγώνει τὴν καρδίαν, τοῦτο ὅμως δὲν θὰ μᾶς κάμῃ νὰ σιωπήσωμεν ὅταν θὰ παραστῇ ἀνάγκη, ἔχοντες ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι Ἐκεῖνος οὐδεμίαν, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην φέρει εὐθύνην, καθ' ὅσον δὲν γίνεται λόγος περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτελέσεως καθ' ὅλα τέλειον, ἀλλὰ ὡς καλῶς γνωρίζετε σεῖς κ. Γυμνασιάρχα, περὶ τῆς ἀκαταλλήλου τοποθεσίας πρὸς ἀνέγερσιν Γυμνασιακοῦ Μεγάρου καὶ οὐδεὶς μηχανικός, οὐδεμία μνήμη θὰ δυνηθῇ νὰ σᾶς καλύψῃ ποτέ, ἂν συμβῇ ἀπευκταῖόν τι, διότι ὁ μόνος ὑπεύθυνος εἶσθε σεῖς κ. Στάθη καὶ ἡ πείσμων ἐπιμονή σας νὰ κτίσητε τὸ μέγαρον εἰς τὴν τοποθεσίαν ἐκείνην παρ' ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τῆς ἐπάνω χώρας καὶ ὁλοκλήρου τῆς λοιπῆς Νήσου.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΗΔΕΣ

Διὰ τῶν λέξεων αὐτῶν χαρακτηρίζει ὁ κ. Ἰωάννης Κοντολέων κοινῶς Γιαννάκης τοὺς πολιτικούς του ἀντιπάλους (ἢ μᾶλλον τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους τοῦ κόμματος εἰς τὸ ὁποῖον ἐτοποθετήθη) ἀποκαλῶν αὐτοὺς καὶ μικροπρεπεῖς. Ὁ κ. Γιαννάκης εἶνε τόσον Με...γα...λο...πρε...πής! ὥστε ἐπειδὴ τὰ ἀρι-

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΓΙΑ ΚΛΑΜΜΑΤΑ

Πρὸ ἡμερῶν κάποιος φτωχὸς καὶ ἄεργος οἰκογενειάρχης ποὺ τὸν ἔδερναν ὅλοι οἱ ἄνεμοι τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς δυστυχίας, ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε μὲ κανένα τρόπον νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν του, τὰ μάζεψε καὶ τὰ ἔξη, τὰ ὁδήγησε ἔξω ἀπὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρο τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὰ παράτησε στὰ σκαλάκια του. Ἡ διαμαρτυρία τῶν παιδιῶν μεταφραζομένη σὲ πρωϊνὸ κλάμμα τὸ ὁποῖον δὲν στερεῖται πρωτοτυπίας, φαντάζεται κανεὶς τί ἀπροσδόκητες ἐκπλήξεις θὰ ἦτο γιὰ τὸν κ. Βενιζέλο. Γιὰ μένα ὅμως ἡ ἐνέργεια αὐτὴ εἶνε καὶ ἀνόητος καὶ μωρά, διότι ἡ δουλειὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶνε νὰ νταντέβῃ τὰ φτωχὰ παιδιά. Ἑπομένως ἂν ὁ πατέρας αὐτὸς ὁδηγοῦσε τὰ παιδιά του ἔξω ἀπὸ κανένα φοῦρνο ἢ μαγέρικο θὰ ἐπικροτοῦσα ἀπολύτως τὸ διάβημά του καὶ θὰ τοῦ ἔριχνα χίλια δίχια.

Δυστυχῶς ὅμως ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τὴν ἔπαθε ὅπως τὴν παθένουν τόσοι καὶ τόσοι ἄλλοι, ποὺ νομίζουν ὅτι ἕνας πλούσιος τῆς ἐποχῆς μας εἶνε ἄνθρωπος ποὺ ἔχει ὑπογράψῃ συμβόλαιο μὲ τὴν εὐτυχίαν. Τὰ πράγματα ὅμως δὲν εἶνε ἔτσι καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἔχω νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸ γεγονός, ὅτι ἀπ' ὅσους αὐτοκτόνησαν τοὺς τελευταίους μῆνας οἱ περισσότεροι ὑπῆρξαν εὐκατάστατοι καὶ ἀπηλλαγμένοι κάθε χρηματικῆς στενοχωρίας. Ἑπομένως καταλήγομε εὔκολα στὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ νὰ γίνῃ κανεὶς πλούσιος στὴν ἐποχή μας, εἶνε τὸ χειρότερο κακὸ ποὺ μπορεῖ νὰ πάθῃ. Καὶ ἡ στερεότυπος φράσις ποὺ ἀκοῦμε μερικὲς φορὲς δὲν ἔχει πέρασι. Τί ἔχει αὐτὸς νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ σεκλετισθῇ ... Ἂς εἶναι καλὰ τὰ ἑκατομμύριά του!!!

Ναί, ἀλλὰ ἀγαπητέ μου κύριε τὰ ἑκατομμύρια ἑνὸς πλουσίου στὴ σημερινὴ ἐποχὴ μοιάζουνε μὲ πελώρια παλούκια. Καὶ τὸ νὰ κάθεται κανεὶς στὰ παλούκια νομίζω πὼς δὲν εἶναι εὐχάριστο πρᾶμα.

Τὸ γιατί, εἶνε πολὺ εὔκολο νὰ ἀποδείξωμε. Ἐν πρώτοις ἂν ὑποθέσωμε ὅτι ἔχεις χρήματα, φυσικὰ κάπου πρέπει νὰ τὰ τοποθετήσῃς πρὸς ἀσφάλειαν.

Ἂν σκεφθῇς νὰ πάρῃς σπίτι,
ἡ ἐφορία θὰ σὲ κάψῃ.
Ἂν στὴ τράπεζα τὰ βάλῃς,
φωτιὰ στὸ πορτοφόλι σου θ' ἀνάψῃς.
Ἂν τὰ καταθέσῃς εἰς χρυσόν,
ποιὸς ξέρει...
μπορεῖ τὸ κράτος πάλι
νὰ σοῦ βάλῃ χέρι.
Ἂν τὰ πάρῃς ἀνταλλάξιμα,
συμφορά σου.
Νὰ ἀνοίξῃς μαγαζί;
δὲ θἆσε στὰ καλά σου.
Νὰ τὰ δανείσῃς μὲ γραμμάτιο;
θὰ χάσῃς καὶ τὰ χαρτόσημα.
Νὰ τὰ βάλῃς ὑποθήκη;
θὰ σοῦ ζητᾶνε καὶ τοκόσημα.
Ἂν τὰ κρατήσῃς ἀπάνω σου,
θὰ σοῦ τὰ πάρουν οἱ λῃσταί.
Ἂν τὰ ἀφήνῃς στὸ σπίτι σου;
θὰ τὰ βουτήξουν οἱ κομμουνισταί.
Νὰ τὰ ἀφήσῃς στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ;
θὰ ἐξατμισθοῦνε.
Νὰ τὰ δώσητε στὸ κράτος;
βρὲ τὸ βλάκα θενὰ ποῦνε.
Νὰ τὰ δανείσῃς σὲ ἰδιώτη;
θὰ σοῦ λέῃ κάνε μόκο.
Χρεώγραφα νὰ τὰ πάρῃς;
δὲ θὰ σοῦ πληρώσουν οὔτε τόκο.
Νὰ αὐτοκτονήσῃς;
θὰ σὲ κληρονομήσουνε,
ῥεζίλι θὰ γενῇς,
καὶ θὰ σὲ βλαστημήσουνε.
Νὰ τὰ χαρίσῃς στὴ γυναῖκα σου;
θὰ σοῦ ποῦν βρὲ τὸ φελό!!!
Κι' ἂν στὸ δρόμο τὰ πετάξῃς;
θὰ σοῦ ποῦν βρὲ τὸν τρελλό.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν τὸ καλλίτερο πρᾶγμα εἶνε ἡ φτώχεια καὶ ἡ ἀδεκαρία ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

ΜΕΤΑΞΩΤΟΣ

Κυθηραϊκή Ζωή

"ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΕΝΩΣΙΣ,,

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἐσωτερικοῦ : ἐτησία δρχ. 50
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία Λίρ. Αὐστρ. 1
Ἀμερικῆς δολλάρια 3

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Ἐπιστολαὶ ἢ χρηματικὰ ἐμβάσματα πρὸς τὸν κ.
ΔΗΜ. ΚΑΡΥΔΗΝ
Χαλκοκονδύλη 30—Ἀθῆναι

στοκρατικὰ προϊόντα τῶν ἐν Κυθήροις ἀπογόνων τῶν Βενετσιάνων καὶ προγόνων τοῦ κ. Γιαννάκη δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὴν πίχρισιν τῶν εἰκόνων τῶν ἀντιπάλων του, συνεβλήθη ἤδη ὁ κ. Γιαννάκης μετά τινος Γραφείου ἐκκενώσεως Βόθρων ἐν Ἀθήναις διὰ νὰ μεταφέρῃ ἐμπόρευμα ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κύθηρα καὶ οὕτω νὰ συμπληρώσῃ τὴν μεγαλοπρέπειαν του καὶ τὴν γενναιοφροσύνην του!!

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΦΟΒΟΣ

Πολλοὶ ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ τέως Δήμου Κυθηρίων παραπεισθόμενοι ὑπὸ τῶν εὐγενῶν τοῦ Κάστρου ἐσφαλμένως νομίζουσιν ὅτι ἐὰν ἐκλεγῇ ὁ κ. Τσιτσίλιας Βουλευτὴς Κυθήρων θὰ διακινδυνεύσωσι δῆθεν τὰ συμφέροντα τοῦ Μέσα Δήμου

Καίτοι αἱ τοιαῦται διαδόσεις εἶναι πολιτικὰ κόλπα τοῦ διασήμου πλέον γενομένου γνωστοῦ φεουδάρχου τοῦ Κάστρου ἐν τούτοις εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι ἡ μέλλουσα νὰ ἔλθῃ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Κομμάτων θὰ ἐπιδιώξῃ τὸ κοινὸν καλὸν χωρὶς νὰ βλάψῃ κανένα, ἄλλως καὶ ὁ κ. Στρατηγὸς ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρεται ἐξ ἴσου δι' ὅλους τοὺς Κυθηρίους θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ὑποστήριξιν ὅλων. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδιωχθῇ θὰ εἶνε ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ χωρικοῦ. Νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην ὁ χωρικὸς γιὰ νὰ τελειώσῃ τὴν δουλειά του μὲ οἱανδήποτε Δημοσίαν ἀρχήν, νὰ πηγαίνῃ πρῶτα εἰς τὸν ἄρχοντα νὰ κάνῃ τεμενάδες καὶ νὰ πληρώνῃ χαράτσι.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Παρὰ πολλῶν φίλων μας ἐλάβομεν διαφόρους ἐπιστολὰς δι' ὧν ἐκφράζονται ἀνησυχίαι περὶ τῆς στάσεώς μας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Βρεττοῦ Κασιμάτη.

Ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον δημοσιεύομεν οἱονδήποτε ἔγγραφον ἢ ἐπιστολὴν ἀφορῶσαν εἰς τὰ κοινὰ Κυθηραϊκὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα τρίτα πρόσωπα μᾶς ἀποστέλλουσιν.

Ἐδημοσιεύσαμεν τὸ ἔγγραφον τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον μας διότι ἦτο ἐπίσημον ἔγγραφον ἐπιτροπῆς ἐκπληρούσης δημοσίαν λειτουργίαν, φέρον ἐπίσημον σφραγίδα καὶ ἐνυπόγραφον. Ἡ δημοσίευσις ὅμως ἐντελῶς ἀσχολίαστος δὲν σημαίνει ὅτι ἐκπροσωπεῖ καὶ τὰς ἀντιλήψεις ἡμῶν. Κατὰ συνέπειαν αἱ ἀνησυχίαι τῶν φίλων μας εἶναι ἀδικαιολόγητοι

ΑΚΟΥΑΡΕΛΛΕΣ

Ἐμεῖς οἱ πρωτευουσιάνοι οἱ κυριολεκτικὰ βουτηγμένοι μέσα στὴ βενζίνη, οἱ στραπατσαρισμένοι ἀπ' τὶς ρόδες τῶν αὐτοκινήτων δὲ μποροῦμε βέβαια νὰ δώσωμε μεγάλη σημασία σ' ἕνα ὑπομονητικὸ γαϊδαρέλο ποὺ μᾶς χρησιμεύει περισσότερο γιὰ νὰ γελᾶμε ὅταν ἀκοῦμε τὴν παραπονιάρικη φωνή του, ἢ τὶς ἀστεῖες ἱστορίες στὶς ὁποῖες πρωταγωνιστεῖ.

Μόλις ὅμως πατήσῃ κανεὶς τὸ πόδι του στὸ Τσιρίγο πρέπει ν' ἀλλάξῃ ἰδέα καὶ νὰ περιβάλῃ τὸ φτωχὸ τετράποδο μὲ περισσότερη... ἐκτίμηση. Αὐτὸ τουλάχιστον ἔκανα ἐγὼ ὅταν πῆγα στὸ Τσιρίγο. Ἔγινα δηλαδὴ—ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ λέξι «γαϊδουρόφιλος». Ὁ πρῶτος ἀναγνώστης ποὺ ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγάς μου ἦταν ὁ Προκόπιος τῆς θείας μου.

Μ' αὐτὸν πρωτανέβηκα ἡρωϊκὰ τὴν Πετρουλοῦ.

Τώρα ἡ ἀλήθεια εἶναι πῶς στὸ ἀνέβασμα νόμισα πολλὲς φορὲς πὼς εἶχε σκοπὸ νὰ μὲ πετάξῃ σὲ κατένα λαγκάδι γιατὶ πήγαινε στὸ χεῖλος τοῦ γκρεμνοῦ χωρὶς νὰ συγκινῆται ἀπ' τὶς φωνές μου. Αὐτὸ ὅμως μ' ἔκανε νὰ τὸν θαυμάσω περισσότερο.

Ἦταν θυμᾶμαι σαββατόβραδο ὅταν φτάσαμε στὸ χωριό. Συμφωνήσαμε λοιπὸν μὲ τὴν θεία μου νὰ πᾶμε τὸ πρωῒ νὰ ἐκκλησιαστοῦμε στὸν Ποταμό, στὴ Λαριώτισσα.

Ξύπνησα τὸ πρωῒ ἀπ' τὰ κελαδήματα τῶν πουλιῶν κι' ἀπ' τὶς φωνὲς τῶν παιδιῶν. Πετάχτηκα ἀπάνω βιαστική. Πόσο αὐγὰ εἶναι, σκέφτηκα γιατὶ ἄραγε ἡ θειὰ δὲ μοῦ μίλησε πιὸ πρωΐ; Καὶ βγῆκα ἔξω ἀναζητῶντας στὸν κατακάθαρο οὐρανὸ τὸν ἥλιο. Πουθενὰ ὅμως δὲν εἶδα τὴ χρυσή του μάζα.

Εἶναι λοιπὸν αὐγή ;

Μὰ ναί' γιατὶ νὰ τώρα ἐκεῖ βαθειὰ ποὺ ἑνώνεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ θάλασσα ἐκεῖ ποῦ εἶναι χυμένο ἄφθονο χρυσάφι, ἀρχίζει νὰ προβάλλῃ ὁ ἥλιος.

Στάθηκα ἐκστατικὴ καὶ κύτταζα τὸ θεῖο αὐτὸ θέαμα.

Σὲ λίγο φάνηκε ὁλόκληρος ὁ δίσκος. Τὰ μάτια μου τὸν ἀγκαλιάζουνε χωρὶς νὰ θαμπώνουν, γιατὶ μοιάζει σὰν ἕνα πελώριο φεγγάρι.

Τί στιγμὲς ὑπέροχες ζοῦμε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ! Πόσο ἐξυψωνόμαστε ὅταν νοιώθομε τὸ θεῖο μεγαλούργημα, ὅταν πλησιάζομε, ναί πλησιάζομε τὸ Θεό !

Πέρα ἡ γαλανὴ θάλασσα ρυτιδιωμένη ἀπ' τὴν αὖρα, Πιὸ δῶ τοῦφες-τοῦφες τὸ πράσινο κι' ἀνάμεσα τὰ σπιτάκια τῶν χωριῶν ἄσπρα καὶ πρόσχαρα. Τὰ πουλιὰ κελαδοῦνε, οἱ καμπάνες καλοῦν τοὺς χωριανοὺς στὴ λειτουργία. Γύρω θεῖα γαλήνη.....

Η φωνὴ τῆς θειᾶς, μοῦ κόβει τὸ ρεμβασμό.

Εἶσαι λοιπὸν ἕτοιμη νὰ φύγωμε ;

Καὶ νάτην προβάλλει στὴν αὐλὴ σέρνοντας τὸν Προκόπη ἀπ' τὸ σκοινί.

Τὸν εἶχε στρώσει μ' ἕνα ὡραῖο χράμι στολισμένο μὲ μεγάλες φοῦντες

Πόσες ἀμαζῶνες θὰ μὲ ζήλευαν ὅταν κάθησα ἀπάνω στὸν καλό μου τὸν Προκόπη.

Καὶ μονάχα κείνη τὴν Κυριακὴ μ' ἐξυπηρέτησε ὁ Προκόπης ;

Στὸν Καραβᾶ, στὸ Πρόγκι, στὰ Λιανιάνικα, στὸν Ποταμό, στὴν Ἁγία Πελαγία καὶ σ' ἄλλα χωριὰ ἀκόμα. Παντοῦ μὲ τὸν Προκόπη πῆγα, πῶς λοιπὸν νὰ μὴ ἀγαπήσω τὸ καλὸ αὐτὸ τετράποδο καὶ νὰ μὴ τοῦ συγχωρήσω καὶ τὰ λίγα . . πεισματάκια του ;

Τώρα καὶ στὸ Τσίριγο πλύθηναν τ' αὐτοκίνητα. Μεταφέρουν τὸν κόσμο ἀπ' τὸ ἕνα χωριὸ στὸ ἄλλο, σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα καὶ σὲ λίγα ἀκόμα χρόνια μπορεῖ νὰ λείψῃ τελείως τὸ θέαμα τῆς γαϊδουροκαβαλαρίας.

Θὰ ὑποχωρήσουνε τὰ φτωχὰ τετράποδα ὅπως τὸ καθε τι ὑποχωρεῖ, μπροστὰ στὸ ρεῦμα τοῦ πολιτισμοῦ.

Τὴ μελλοντικὴ αὐτὴ ὑποχώρηση τὴν εἶδα μιὰ μέρα ποὺ γύριζα μ' αὐτοκίνητο ἀπ' τὴ Χώρα.

Ἐκεῖ στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, κοντὰ στὸ «Κακὸ γεφῦρι» ἕνας γαϊδαρέλος ἔβοσκε ἀμέριμνα.

Ὁ θόρυβος τοῦ μοτὲρ τὸν τρόμαξε καὶ μ' ἕνα πήδημα—καθόλου χαριτωμένο εἶναι ἡ ἀλήθεια— βρέθηκε στὴ μέση τοῦ δρόμου, ἀκριβῶς ἐμπρὸς ἀπ' τὸ αὐτοκίνητο. Κι' ἄρχισε τότε ἕνα ξεφρενιασμένο τρέξιμο. Ἔτρεχε ὁ φτωχὸς φωνάζοντας καὶ ἀνεμίζοντας τὴν οὐρά του. Ἔτρεχε χωρὶς νὰ νοιώσῃ νὰ λοξοδρομήσῃ λιγάκι καὶ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὸ φοβερὸ αὐτὸ τέρας ποὺ τὸν κυνηγοῦσε. Κι' ὅσο ἐκόρναρε ὁ σωφὲρ τόσο αὐτὸς ξεφώνιζε Τέλος, κάποιος γέρος ποὺ ἦταν μέσα στὸ αὐτοκίνητο, ποὺ ἀσφαλῶς δὲ θὰ θυμόταν στὰ νειάτα του ἄλλο μεταφορικὸ μέσο παρὰ μονάχα τὸ γάϊδαρό του, ἐπρότεινε νὰ σταματήσῃ τ' αὐτοκίνητο γιὰ νὰ τελειώσῃ τὸ μαρτύριο τοῦ φτωχοῦ ζώου.

Τί χαρακτηριστικὴ εἰκόνα !

ΑΙΜ. Α. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΟΥ

ΚΟΥΦΙΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ

Ἡ μελαγχολία ποὺ κι' αὐτὸς ὁ Θεὸς λὲς ἐσεβάσθη καὶ μοῦ μεγάλωσε μὲ τὸ χθεσινὸ μελαγχολικὸ καιρό του ἐξακολουθεῖ νὰ κυριαρχῇ στὸ εἶναι μου. Τὸ χλωμό τους φῶς χάριζαν τὰ στερνὰ ἀστέρια σκορπισμένα στὸ μαῦρο πέπλο ποῦ σκέπαζε τὴ γῆ καὶ 'γὼ καθώμουν στὴν ἄκρη τοῦ κήπου, στὸ ἴδιο μέρος ποὺ τόσες ἄλλοτε γλυκὲς ἐλπίδες μὲ ἐβαυκάλιζαν, ποὺ τόσα ἄλλοτε παλάτια, εὐτυχίας μὲ τὴν φαντασίαν μου ἔχτιζα κι' ἀναρωτιόμουν. Γιατί ; Γιατί θεέ μου τόσο ν' ἀλλάξῃς γιὰ μένα ; Γιατί ὅπως στὴ γῆ χαρίζῃς τὸν ἥλιο ποὺ τῆς χαρίζει τὸ φῶς σκορπῶντας τὸ μαῦρο πέπλο ποὺ τὴ σκεπάζει. Γιατί δὲν χαρίζεις καὶ σὲ μένα τὸν ἥλιο ποὺ θὰ σκορπίσῃ τὸ μαῦρο πέπλο τῆς ἀπελπισίας ποὺ μὲ κατέχει ;...Μόνο τὰ πουλάκια ποὺ στὸ ξύπνημα τῆς φύσης τραγουδοῦσαν μοῦ ἀπάντησαν στὸ ἐρώτημά μου μὲ τὰ παθητικὰ ἐρωτιάρικα τραγούδια του;.

Κι' ὅμως' σὰν νὰ εἶχε ἀκουσθῇ τὸ παράπονό μου μαζὶ μὲ τὴν πρώτη ἀκτίνα ποὺ χρύσισε τὴν ἀπέναντι κορφή, σὰν νὰ μοῦ φάνῃ πῶς ὁ καλὸς Θεὸς μοῦστερνε καὶ μένα μιὰ ἀκτίνα εὐτυχίας, μιὰ ἐλπίδα...σὰν κάποια φωνὴ νὰ μοῦπε. Ἔλπιζε...καὶ λίγα ἀκόμη λόγια ποὺ μοῦ θύμιζαν τὰ περασμένα...τὰ περασμένα...Ὢ τί γλυκεια ποὺ ἦταν τότε ἡ ζωή ! ! καὶ τώρα...Ἔλπιζε μοῦ φωνάζει ἡ ἄγνωστη φωνή. Μὰ τί νὰ ἐλπίζω... κούφιες ἐλπίδες...Ἔλπιζε μοῦ ξαναλέει πιὸ δυνατά. Καὶ ἐλπίζω γιατὴ ἡ ἐλπίδα εἶναι τὸ ξύλο ποὺ μ' αὐτὸ σώζεται 'κεῖνος ποὺ πλέει κινδυνεύοντας στὰ διπλατα πελάγη τῆς ἀπελπισίας ἀλλά...Κούφιες ἐλπίδες.

. Χ.

ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ

... Καὶ τώρα τί ζητᾶς ; ἡ σκοτισμένη σου σκέψι, χορτασμένη ἀπ' τὸ βοῦρκο ποὺ τὴν πότισε ἡ ἀνήσυχη ψυχή σου, προσπαθεῖ μὲ πόνο νὰ γυρίσῃ στὰ παληά.

Τὰ ὄμορφα ὄνειρα ποὺ τριγύριζαν τὸ μυαλό σου, οἱ παληοὶ κρυφοὶ πόνοι, ἡ ὀμορφιὰ τῆς ψυχῆς σου ὅλα χάθηκαν. ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ ἕνα «γειά σου» ἀκούστηκε μέσα στῆς νύχτας τὴν ἡσυχία. Ἦταν ἡ στιγμὴ ποὺ φεύγοντας ἀπὸ κοντά μου ρίχτηκες, χωρὶς καπετάνιο, στὴν πολυκύμαντη τῆς ζωῆς θάλασσα.

Ὁ καιρὸς περνοῦσε ὡς ποὺ μιὰ μέρα ἡ τρικυμία, κρεμίζοντας ἀπ' τὰ θέμελα τῆς ψυχῆς σου τὴν ἠρεμία, σ' ἔρριξε ἀποσταμένη σὲ κάποιαν ἄκρη...,ναυάγιον τῆς ζωῆς....

. . . .

Κι- ἀφοῦ τόσα ἐμπόδια ἐδημιούργησες ἔτσι ἀνάμεσά μας, τόση διαφορὰ στὶς σκέψεις μας χώρισε, ζητᾶς καὶ θέλεις νὰ σὲ σφίξω πάλι στὴν ἀγκαλιά μου, ἐνῷ τίποτ' ἄλλο δὲν 'μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σένα παρὰ μονάχα νὰ σὲ λυπᾶμαι.

Δ.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΒΡΥΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Κρύα βρυσοῦλα τοῦ χωριοῦ μου
λαχταριστὴ κι' ὀνειρεμένη
σὲ φέρνω πάντα μὲς στὸ νοῦ μου
μὲ τοὺς κισσοὺς στεφανωμένη.
Θυμοῦμαι ποὺ ἦσουν τὸ καρτέρι
τοῦ ἐρωτικοῦ παλληκαριοῦ
πόσους καϋμοὺς τάχα ποιὸς ξέρει
νάχῃς ἀκούσει τοῦ χωριοῦ.
Θυμοῦμαι ποῦρχονταν τὸ δείλι
τριανταφυλλένιες λιγερὲς
μ' ἁγνὸ χαμόγελο στὰ χείλη
σὰ ζωγραφιὲς φανταχτερές.
Θυμοῦμαι ποῦρχονταν τὸ βράδυ
μὲ πόση χάρι οἱ χωριανοί
κι' ἀντὶ γιὰ φίλημα καὶ χάδι
σοῦ φέρναν νειάνθιστο κλωνί.
Κρύα βρυσοῦλα ποὺ εἶμαι τώρα
ταξειδεμένος πιὰ μακρυά σου
ποτὲ ὡς τὴν ὕστερη τὴν ὥρα
δὲν θὰ ξεχάσω τὴ δροσιά σου.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΖΑΧΑΡΗΣ

ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΙΣ

Δὲν θὰ ἀσχοληθῶ σήμερα μὲ τὸ θεωρητικὸν μέρος τοῦ ζητήματος ἀλλὰ θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς δώσω μερικὲς ὁδηγίες μὲ τὰς ὁποίας ἀσφαλῶς θὰ αὐξήσετε τὴν αὐτοπεποίθησίν σας.

Σᾶς μεταφράζω λοιπὸν τὰς ὁδηγίας ἑνὸς Ἄγγλου σοφοῦ προσθέτων εἰς τὸ τέλος τὰς ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴν ἐφαρμογή των.

«Ἀναπνεύσατε εἰς τὰς ἀρχὰς βαθειὰ καὶ ρυθμικὰ ἐπὶ πέντε λεπτά. Σταθῆτε κατόπιν καλὰ στὰ πόδια σας καὶ ὁμιλήσατε σὲ ἕνα φανταστικὸν πρόσωπον. Ὁμιλήσατε μὲ τρόπον φυσικόν, ἐπὶ οἱουδήποτε θέματος—ὅσον δήποτε παραδόξου— καὶ ἑτοιμάζετε κάθε φράσιν σας ἐκ τῶν προτέρων. Διασχίσατε κατόπιν τὸ δωμάτιον μὲ μεγάλα βήματα, ἀπειλεῖτε μὲ τὸ δάκτυλον τὸ ὑποθετικὸν πρόσωπον χειρονομεῖτε τραγικῶς, καὶ τέλος εἴπετε καὶ πράξατε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιθυμούσατε νὰ ἠπῆτε καὶ νὰ κάμετε ἐὰν τὸ πρόσωπον ἦτο πράγματι παρόν».

Αὐτὰ σχετικῶς μὲ τὸ πείραμα, τὸ ὁποῖον εἶνε μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του, τὸ ὁποῖον ὅμως σᾶς συνιστῶ νὰ κάμετε ὅταν εὑρίσκεσθε ἐντελῶς μόνος, καὶ εἰς μέρος ὅπου δὲν δύνανται νὰ σᾶς ἰδοῦν καὶ νὰ σᾶς ἀκούσουν. Εἰς τὴν ἐξοχὴν λ. χ. εἴτε εἰς τὸ δωμάτιόν σας ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ κλεισθῆτε καλὰ εἰς αὐτό. Αἱ προφυλάξεις αὗται εἶνε ἀπαραίτηται ὄχι πλέον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πειράματος, ἀλλὰ διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐκλάβουν ὡς τρελλόν, ὡς συνέβη μὲ τὸν ὑποφαινόμενον πρὸ ἐτῶν εἰς Παρισίους.

Ἦτο τότε ἐκεῖ τῆς μόδας τὸ πείραμα τῆς αὐτοπεποιθήσεως συνέπεσε δὲ νὰ μετοικήσω εἰς ἕνα δωμάτιον κεντρικῆς πανσιὸν τῆς Μονμάρτρης.

Κατὰ διαβολικὴν σύμπτωσιν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐγκατάστασίν μου εἰς τὴν ἐν λόγῳ πανσιὸν ἤρχισα τὰς σχετικὰς δοκιμάς μου ἐπὶ .....προσώπου φανταστικοῦ λησμονήσας κατὰ δυστυχίαν μου νὰ κλείσω καλὰ τὴν θύραν τοῦ δωματίου μου.

Τὸ τί ἐπηκολούθησε εἶνε εὔκολον νὰ τὸ μαντεύσετε. Ἐνῷ εὑρισκόμουν εἰς τὸ ὡραιότερον σημεῖον τοῦ πειράματός μου —χειρονομῶν τραγικῶς πρὸς τὸ φανταστικὸν πρόσωπον—εὑρέθη ἀντιμέτωπος τῆς μαινομένης σπιτονοικοκυρᾶς μου καὶ τὸ χειρότερον δύο ἀστυνομικῶν τοὺς ὁποίους αὐτὴ εἶχε καλέσει τηλεφωνικῶς, διὰ νὰ συλλάβουν ἕνα τῶν ἐνοίκων της ὅστις ἔπαθε αἰφνιδίως κρίσιν μανίας καταδιώξεως καὶ ἦτο κατ' ἀκολουθίαν ἐπικίνδυνος εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πανσιόν.

Παρὰ τὰς διαμαρτυρίας μου ὡδηγήθην σχεδὸν σηκωτὸς εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα καὶ μόλις τὴν ἑπομένην κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ ἰατροδικαστοῦ ἀφέθην ἐλεύθερος.

Καὶ ἐγλύτωσα μὲν ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν ὄχι ὅμως καὶ ἀπὸ τὴν ἔξωσιν τῆς σπιτονοικοκυρᾶς μου ἡ ὁποία μοῦ ἐκοινοποιήθη τὸν ἑπομένην.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἠναγκάσθην νὰ ἐγκαταλείψω τὴν Μονμάρτρην ἔνθα θὰ μὲ ἐθεώρουν πάντοτε ὕποπτον παρὰ τὴν ἀπόλυσίν μου, καὶ νὰ ἐγκαταστήσω τὸ φιλολογικὸν καὶ ψυχοπειραματικὸν μελετητήριόν μου εἰς τὸν ἀντίθετον πόλον τῆς πόλεως τὸ Καρτιὲ Λατέν.

—Αὐτὰ εἶναι τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ τοῦ περιφήμου αὐτοῦ πειράματος· τὸ ὁποῖον ἐν τούτοις σᾶς ἐπαναλαμβάνω φέρει θαυμάσια ἀποτελέσματα ἂν καὶ ἔχει καὶ μερικοὺς κινδύνους.

Οὐδὲν ὅμως καλὸν ἀμιγὲς κακοῦ.

ΔΟ.....

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Ἐκ Ποταμοῦ μᾶς γράφει ὁ κ. Θεόδωρος Ποτήρης ὅτι βλέπει νὰ γράφονται ὁλόκληροι στῆλαι εἰς τὰς Κυθηραϊκὰς ἐφημερίδας διὰ τοὺς δίσκους του. Διὰ νὰ δοθῇ ἐν τέλος εἰς τὴν συζήτησιν αὐτὴν μᾶς καθιστᾷ γνωστὰ τὰ ἑξῆς ὁ κ. Ποτήρης: Ἀπὸ τοὺς περυσινοὺς δίσκους τοῦ Πατέ, οἱ ὁποῖοι ἐξεδόθησαν πέρυσι ἔχουν ἐξοδευθῇ εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ποτήρη εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους εἰκοσιεννέα, ἐν ᾧ ἐκ τῶν δίσκων οἱ ὁποῖοι ἐξεδόθησαν ἐφέτος ἀπὸ τὴν Κολούμπια τῇ ἰδιχῇ των πρωτοβουλίᾳ διὰ τῶν κ.κ. Ν. Ποτήρη καὶ Τ. Μπελέση ἐξοδεύθησαν εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτά. Κατὰ συνέπειαν ἡ προτίμησις εἶνε φανερά.

Ραγδαιόταται βροχαὶ μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ἔλαβον χώραν ἐφ ἐτῶς εἰς τὰ Κύθηρα. Ἐλπίζεται νὰ μὴ βρέχῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν διὰ νὰ μὴ φύγωσι καὶ νικηταὶ καὶ νικημένοι ὅλοι βρεγμένοι.

Αἱ μέλλουσαι ἐκλογαὶ θὰ εἶνε ἴσως αἱ πρῶται ἐκλογαὶ ποὺ δὲν θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν πρόσωπα. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀκραιφνεῖς Σταϊκοὶ τῶν Κυθήρων σκέπτονται ἂν πρέπει νὰ θυσιάσωσι τὴν ψῆφον των εἰς τὸν κ. Κοντολέοντα. Τὸν γνωρίζουν ὅτι εἶνε ἑτερόφωτον σῶμα καὶ ὅτι δὲν ἔχει ἰδικήν του δύναμιν. Πῶς λοιπὸν νὰ φανῇ χρήσιμος ἕνας τέτοιος ἂν δὲν στηρίζεται ἐπάνω εἰς ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν; Εἶνε γνωστὸν ὅμως ὅτι Κυβέρνησις Τσαλδάρη δὲν θὰ ἔλθῃ εἰς τὰ πράγματα καὶ ἔτσι ὁ κ. Γιάννης θὰ παραμείνῃ Γιαννάκης.

Ἐπέταξε πάλι τὸ ἄρωμά του ὁ Νάρκισσος. Εἰς τὸ περασμένο του φύλλο καλεῖ τὸν κ. Στρατηγὸν Γεωργάκη. Ὁ κ. Στρατηγὸς δὲν ἐκλήθη ποτέ του μὲ χαϊδευτικὰ ὀνόματα αὐτὰ εἶνε ἀποκλειστικὸν προνόμιον τοῦ πάτρωνός του.

Τί τὰ θέλετε. Ἅμα ἀκοσυνηθίσῃ κανεὶς δὲν ξέρει πότε νὰ σταματήσῃ. Ἐτρομοκρατήθησαν οἱ ἀφεντάδες μὴ τυχὸν προκύψῃ συνεργασία τῶν συνεργαζομένων Δημοκρατικῶν Κομμάτων καὶ εἰς τὰ Κύθηρα καὶ ἔτσι μείνουνε ἄχρησιμοποίητα τὰ κανόνια τοῦ Κάστρου καὶ ὁ Γιαννάκης λάβῃ τὸ ὄνομα «Διμηνίτης». Μ' ὅλα ταῦτα θὰ νόμιζε κανεὶς ὅτι τὸ συμφέρον των θὰ ἦτο νὰ παύσουν νὰ προκαλοῦν, νὰ μὴ φουρκίζουν κανένα, ἀλλ' αὐτοὶ τὸν χαβᾶ τους. Τί τρομερὴ ἀρρώστεια τέλος πάντων ἡ ἐγωπάθεια! «Κακορίζικοι ἐμεῖς καταγόμαστε ἀπὸ Κόντηδες γιατὶ θέλετε νὰ μὴ μᾶς ἀναγνωρίσετε γιὰ Ἀρχόντους. Δὲν εἴμαστε τάχα;»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Παναγιώτης Γαλ... καὶ ἡ Δ)νὶς Εὐαγγελία Χλεντζου ἐκ Λογοθετιανίκων ἠρραβωνίσθησαν.

Ὁ κ. Γεώργιος Μουλὸς καὶ ἡ Δ)νὶς Οὐρανία Ταμβάκη ἐκ Λογοθετιανίκων ἠρραβωνίσθησαν.

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Γεωργόπουλος ἄριστα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀποκατεστημένος, ἄρτι ἀφιχθείς, ἠρραβωνίσθη μετὰ τῆς διὰ πολλῶν χαρισμάτων πεπροικισμένης Δ)δος Γρηγορίας Ἀρχοντούλη. Εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Θ. Ποτήρης

Ἐκλεκτοὶ Γάμοι

Ἐτελέσθησαν ἐν στενωτάτῳ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τοῦ ἐν Τασμανίᾳ τῆς Αὐστραλίας ἄριστα ἐγκατεστημένου κ. Ἀντωνίου Κασιμάτη υἱοῦ τοῦ κ. Γεωργίου Κασιμάτη μετὰ τῆς χαριτοβρύτου Δ)δος Ἀδαμαντίας Χάρου.

Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα βίον ἀνέφελον. Γ.

Ὁ κ. Μάριος Γούναρης Γεωπόνος καὶ ἡ χαριτόβρυτος Δ)νὶς Ἄσπα Μαλάνου θυγάτηρ τοῦ ἐκ Μηλοποτάμου.

Ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου ἐπιστήμονος κ. Μαρίου Γούναρη ἐκ τῆς γνωστῆς οἰκογενείας τῆς Σμύρνης μετὰ τῆς χαριτωμένης Δ)δος Ἄσπας Μαλάνου. Ἡ στέψις ἔλαβε χώραν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δεληγεώργη οἰκίαν τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης κ. Κυριάκου Μαλάνου. μεθ' ἣν ἐπηκολούθησε χορὸς καὶ διασκέδασις μέχρι πρωΐας. Παρευρέθησαν οἱ γονεῖς καὶ συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης καθὼς καὶ πολλαὶ φιλικαὶ οἰκογένειαι. Τοὺς εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα. Γ.

Τὴν 22αν Ἰανουαρίου ἐτελέσθησαν εἰς Κατσουλιάνικα ἐν μέσῳ συγγενῶν καὶ φίλων οἱ γάμοι τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου μας Γεωργίου Ἀποστόλου Μουλοῦ μετὰ τῆς διὰ πολλῶν χαρίτων πεπροικισμένης Δ)δος Οὐρανίας Ταμβάκη.

Παρευρέθησαν κατὰ τὴν στέψιν ὑπὲρ διακόσιοι ἐκλεκτοὶ συμπολῖται.

Μετὰ τὸν γάμον ἐδόθη πλούσιον γεῦμα, μετὰ δὲ τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησε χορὸς μέχρι πρωΐας. Εἰς τὸ εὐτυχὲς ζεῦγος εὐχόμεθα τὸν βίον ἀνθόσπαρτον καὶ εὐδαίμονα.

ΓΕΩΡ. Π. ΜΟΥΛΟΣ

Γεννήσεις

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Μιχαὴλ Φυροῦ ἔτεκεν ἐν Μυτάτα θῆλυ.

Βαπτίσεις

Ἡ Δ)νὶς Μαρία Βρεττοῦ Πρωτοψάλτη ἀνεδέξατο τῆς κολυμβήθρας τὸν υἱὸν τοῦ κ. Βρεττοῦ Ἰ. Πρωτοψάλτη ὀνομάσασα αὐτὸν Ἰωάννην. Εὐχόμαι νὰ τοὺς ζήσῃ. Π.Χ.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσεν ἐν Ποταμῷ ἡ Ἑλένη Δ. Ἀραπαντζῆ ἐτῶν 60.

Ἀπεβίωσεν τὴν 31 Ἰανουαρίου ἐν Ἀθήναις ὁ Ἀπόστολος Κομηνός.

Ἀπεβίωσεν εἰς Μυτάτα ἡ σεβαστὴ πρεσβυτέρα Σταματικὴ Σκλάβου μήτηρ τοῦ Ἱερέως Μυτάτων ἐτῶν 90.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΜΑΝΩΛΕΣΟΣ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
Μέγαρον Σαρόγλου
Σταδίου 61 ἐντὸς τῆς Στοᾶς
Τηλέφ. 28 319 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΟΤΟΠΟΙΪΑΣ
ΠΑΝΑΓ. ΣΚΛΑΒΟΥ
Πλατεῖα Ἁγ. Ἀσωμάτων Ἀθῆναι
Ἅπαντα τὰ εἴδη οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ Λικέρ
Οἶνοι Ἐκλεκτοὶ

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π. ΠΟΤΗΡΗ
ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ
Πωλοῦνται, ἐπισκευάζονται παντὸς εἴδους ὡρολόγια, κοσμήματα, γραμμόφωνα, δίσκοι, Ἀγοράζονται παλαιὰ χρυσαφικά.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Θέλετε νὰ μὲ πειράξετε. Δὲν ἔχετε ἄδικο, ἐπειδὴ εἶμαι χωριάτης. Ἔτσι συνηθίζετε νὰ λέτε σ' ὅσους γεννήθηκαν στὸ χωριό.Καὶ τὸ χωριὸ τὸ δικόμου, νἄταν τουλάχιστο τῆς προκοπῆς. Ὅλο κατσάβραχα, καὶ μὲ λιγοστὰ δένδρα σκορπισμένα ἀνάρια. Εἰς τὸν ἀντικρυνό του ὁρίζοντα ἁπλώνεται μιὰ σχετικῶς μικρὴ πεδινὴ περιφέρεια,—τὰ «Πηλοχώραφα» ὅπως λέγεται ἀκόμη,—καὶ μακρύτερα μιὰ ἀπέραντη θάλασσα. Εἰς τὰ «Πηλοχώραφα» εἴχαμε κι' ἐμεῖς ἕνα πολὺ καλὸ χωράφι,—καὶ δὲν παραλείπω νὰ πῶ, ὅτι αὐτὸ ἐβοηθοῦσε τὴ φαμήλια μας, ἐπειδὴ μᾶς ἔδινεν ἕνα ἀρκετὸ εἰσόδημα κάθε χρόνο. Γύρω σ' ἐκεῖνο τὸ χωράφι, θὰ μοῦ μένουν πάντα ἀνεξίτηλες εἰκόνες τῆς παιδιάστικης ζωῆς μου. «Ποιὸς ἀπ' ὅλους θὰ πάῃ σήμερα τὶς κατσίκες στὰ «Πηλοχώραφα»; Ἐρωτοῦσεν ἡ μητέρα κάθε ἡμέρα, — ἐνῷ ὁ πατέρας ἀπαντοῦσε. «Ὁ Στρατῆς». Δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόσο μ' εὐχαριστοῦσεν αὐτὴ ἡ προτίμησις. Φυσικά, δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ γείνῃ κι' ἀλλοιῶς, —ἐπειδὴ ὁ ἄλλος ἀδελφός μου,— ἂν καὶ κατὰ ἕνα χρόνο μεγαλείτερος,—ἐν τούτοις ἦταν καχεκτικός, καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτό,ἀποφεύγαμε ὅλοι μας νὰ τοῦ ἀναθέτουμε, ἔστω καὶ τὶς ἐλαφρότερες δουλειές. Ἡ ἀδελφοῦλα μου, ἦταν πρόθυμη νὰ μᾶς βοηθᾶ ὅσο τῆς ἐπέτρεπεν ἡ μικρή της ἡλικία, νὰ πηγαίνῃ ἀκόμη καὶ στὰ «Πηλόχραφα»,— κάποτε ὅμως ἡ μητέρα μοῦ ἔδωσε νὰ καταλάβω, πῶς δὲν ἦταν καθόλου σωστὸ νὰ στέλνωμε τὴ Κατερινίτσα τόσο μακρυὰ καὶ μάλιστα μόνη. Θὰ μοῦ πῆτε τότε, πῶς γιατὶ ἐρωτοῦσεν ἡ μητέρα τὸν πατέρα κάθε φορά, ἐφ' ὅσον θὰ πήγαινα πάντα ἐγώ. Καὶ ὅμως, στὸ σπίτι μας, εἰς ὅλα ἔπρεπε νὰ ρωτιέται ὁ πατέρας.

Ἂν πάλι θέλετε νὰ μάθετε πῶς τὰ περνοῦσα ὅταν ἤμουν μικρός, ἔχω νὰ σᾶς πῶ ὄχι καὶ λίγα πράγματα—πολλὰ ἀπ' αὐτὰ γνωστὰ σ' ὅσους ἀπὸ σᾶς γεννηθήκατε εἰς τὴν ὕπαιθρο χώρα. Δουλειὰ χωρὶς τελειωμό, φαΐ κακορίζικο. καὶ γενικῶς μιὰ ζωὴ χωρὶς σπουδαία ποικιλία. Ὁ πατέρας ἦταν ἀλήθεια μαλακοῦ χαρακτῆρος, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὴν μητέρα μου, ὅπου κάπου κάπου μοῦ τραβοῦσε τ' αὐτιά. «Θὰ στὰ ξεριζώσω βρωμόπαιδο» μοῦ ἐφώναζε συχνὰ ἐκνευρισμένη,—χωρὶς τὰ ἔχῃ τὶς περισσότερες φορὲς πλήρη ἐπίγνωσι τοῦ ὅτι πραγματικῶς ἐκινδύνευαν νὰ ξεκωλύσουν ἀπὸ τὴ θέσι τους. Μ' αὐτὸ τὸ τρόπο της, μὲ πίκραινε συχνά, κάνοντάς με νὰ αἰσθάνωμαι γι' αὐτὴν ἕνα ἀκατανόητο μῖσος,—ὅταν ὅμως παύοντας ὁ πόνος τῶν αὐτιῶν μ' ἔκανε νὰ ξεχνῶ τὸ προηγούμενό τους τράβηγμα,—τότε τὸ παιδικὸ φίλτρον μου γι' αὐτὴν ἐπλημμύριζε ὁλότελα μέσα στὴ τρυφερή μου καρδιά. Σὰν παιδί, τὸ μυαλό μου φανταζόταν μερικὲς στιγμὲς τὸ θεῖο χέρι τῆς μητέρας μου ὡς ἐχθρικό,—πόσο ὅμως τώρα καταλαβαίνω πῶς ὀφείλω σ' αὐτὸ πολλὰ ἀπὸ τὴ ζωή μου......

Ἀπ' ὅλες τὶς εἰκόνες τῆς μικρῆς μου ἡλικίας, μιά τους θὰ μοῦ μένῃ παντοτεινὰ ἀλησμόνητη μὲ ζωντανὲς πηνελιές. Τῆς τελευταίας Ἀπόκρηας. Ὅπως πάντα, τὸ Σαββατόβραδο, ὁ Στρατῆς ἔφερε πίσω τὶς κατσίκες, μὰ τὴ φορὰ αὐτὴ τὴν«Ἀράπα»,—ὅπως λέγαμε μιά τους,— μὲ δυὸ χαριτωμένα νεογέννητα.Δὲν φαντάζεσθε τὴ χαρά μου ὅταν γύριζα σπίτι μὲ τὰ δυὸ αὐτὰ ἄθωα πλασματάκια εἰς τὴν ἀγκαλιά μου. Μὲ φωνὲς καὶ ἀκάθεκτη τρεχάλα, ξεχύθηκα πρὸς τὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ,—ἀναγκάζοντας ἔτσι τὴ καϋμένη τὴν «Ἀράπα» νὰ βάζῃ ὅλα τὰ δυνατά της τρέχοντας πίσω μου καὶ βελάζοντας ἀπεγνωσμένα. Ἡ χαρὰ τῶν δύο ἀδελφιῶν μου ἦταν ἀπερίγραπτη.

Ὁ πατέρας κ' ἡ μητέρα δὲν φαινόνταν πουθενά, δὲν ἄργησαν ὅμως τ' αὐτιά μου νὰ πάρουν μηλιές τους ἐνῶ κουβέντιαζαν εἰς τὸ ἀνῶγι.«Τὸ χάσαμε κι' αὐτό». Ἔτσι μοῦ φάνηκε πῶς ἄκουσα. Τὸ βράδυ, τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, ὁ πατέρας φαινόταν ἄκεφος, χωρὶς ὄρεξι. ἐνῶ ἡ μητέρα πλάϊ του, τὸν παρακαλοῦσε νὰ πάρῃ καμιὰ περονιὰ φαΐ. Κι' ἂν σᾶς τὸ πῶ ; . . μήπως ἦταν τῆς προκοπῆς. Χόρτα νερόβραστα, χωρὶς λάδι, καὶ μαῦρες ἀπέλες ψωμί, φριγμένες στὸ φοῦρνο. Τ' ἀδέλφια μου κ' ἐγώ,παρ'ὅλο τὸ εὐχάριστο γεγονὸς ἀπὸ τὰ γεννητούρια τῆς «Ἀράπας» μας, μέναμε μουδιασμένα, βλέποντας τὸν πατέρα σκυθρωπό. Φανταζόμαστε πῶς κάτι κακὸ τρέχει σπίτι μας, μὰ σὰν ἀδύνατα πλάσματα, δὲν εἴχαμε τὴν ἀπαιτούμενη κρίσι νὰ καταλάβωμε ..... Χωρὶς νὰ τὰ πολυλογοῦμε, ξημέρωσε καὶ τ' ἄλλο πρωῒ τῆς στερνῆς Ἀπόκρηας. Ἀκούαμε μὲ τ' ἀδέλφια μου τὴ λέξι «Ἀπόκρηες, χωρὶς νὰ καταλαβαίνωμε γιατὶ εἴχανε δώσει αὐτὸ τὸ ὄνομα, ὅπως καὶ σὲ τόσες ἄλλες ἡμέρες. Κ' ἐγὼ ἔκανα πάλι χωριστάδικούς μου στοχασμοὺς ρωτῶντας μὲ τὴ περιέργειά μου γιατὶ ἡ ἡμέρα αὐτὴ λεγόταν«Ἀπόκρηα» ἐφ' ὅσον δὲν εἶχε καμιὰ διαφορὰ ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπο χρόνο . . . Ὅπως ὅλες τὶς φορές, ἐπήγαμε κι' ἐμεῖς στὴν ἐκκλησία, καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια μας θεσὶ ὁ καθένας, ἀκούσαμε τὴ λειτουργία. Ἡ Κατερινίτσα στεκόταν σιμὰ στὴ μητέρα, καὶ ὁ ἀδελφός μου, σὰν ἀδύνατος, καθόταν στὸ στασίδι τοῦ πατέρα. Συχνὰ τὸν ἐκύταζα μὲ προσοχή. Πόσο φαινόταν συγκινημένος.... Μὰ καὶ ἡ μητέρα μήπως πήγαινε πίσω; Τὸν κύταζε κι' αὐτή, καὶ μάλιστα ἐπίμονα, κάπου κάπου ὅμως, κ' ἐμᾶς. Ὅπως σᾶς εἶπα, δὲν καταλάβαινα πολλά, κι' ὅμως ἔννοιωθα ἕνα ἀκατανόητο πόνο νὰ μοῦ σφίγγῃ τὴ ψυχή. Οἱ πένθιμες ματιὲς τοῦ πατέρα νόμιζα σὰν νὰ μοῦ ἔλεγαν ὅταν ἔπεφταν κατὰ μένα. «Στρατῆ, ἄτυχο παιδί μου». Καὶ τῆς μητέρας ὅταν κύτουσε τὸν πατέρα,«θάρρος Σταμάτη, θάρρος». Ἂν πῆτε ἀπὸ τὶς ἁγιογραφίες, μόνο μιὰ συνεχὴς ἀπάντησις δινόταν στὴ ψυχή μου. «Ἄνθρωποι ὑπήρξαμε κ' ἐμεῖς».

Ὅλη αὐτὴ ἡ Κυριακὴ ἐπέρασε θλιμμένα. Ὁ πατέρας πάντα σκυθρωπός, ἐνῷ ἡ καϋμένη ἡ μητέρα, τοῦ ἔλεγε σιγὰ σιγὰ παρήγορες λέξεις.... Πιστέψατέ με, πῶς αὐτὴ ἡ ἡμέρα εἶνε ἡ πειὸ δυσάρεστη ὅπου ἔζησα ὡς τώρα. Τὸ ἴδιο ἀπόγευμα κάποιος καλοντυμένος κύριος ἐκτύπησε τὴν πόρτα. «Μᾶς ἦρθε» μουρμούρισε ὁ πατέρας, κι' ἔτρεξε ν' ἀνοίξῃ βαρυεστησμένα. Δὲν μοῦ ἦταν δυνατὸν νὰ ἐξηγήσω τὴν ἀλλόκοτη συμπεριφορὰ τοῦ πατέρα, ἀπέναντι ἑνὸς κυρίου ὅπως πρέπει. Μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη του, ὑποχρεωτικὲς κουβέντες καὶ ἄφθαστη εὐγένεια—ἐνῷ ὁ πατέρας μόλις μὲ δυσκολία τοῦ ἀπαντοῦσε.... «Ὥστε αὔριο τὰ ξαναλέμε» προσέθεσε ὁ εὐγενικὸς κύριος ὅταν ἔβγαινε τὴν ἐξώπορτα τῆς αὐλῆς μας,—καὶ ὁ πατέρας, μὲ κουρασμένο ὕφος ἄφησε τὴ λέξι «ναί».

Τὸ πρωΐ, μόλις ἔφεξε ἡ ἡμέρα, ἀκούστη ἡ βροντερὴ φωνὴ τοῦ πατέρα. «Χρυσοῦλα, ἑτοίμασέ μου τὸ ζῶ. Θὰ ρθῇ κι' ὁ Στρατῆς μαζύ μου». «Μὰ δὲν θὰ πάω στὰ Πηλοχώραφα;» ἐρώτησα «Ὄχι πειά,» ἀπήντησε βραχνὰ ὁ πατέρας, ἐνῷ ἡ μητέρα ποιὸ μέσα εἰς τὴ κουζίνα, ἐφάνη νὰ σκουπίζῃ τὰ μάτια της. Ξέρετε πόσο μοῦ ἐκόστισεν ὅλη αὐτὴ ἡ σκηνή ; Νὰ μὴ πάω πειὰ στὰ «Πηλοχώραφα»; Γιὰ ποιὸ λόγο; Κι' οἱ γονεῖς μου νὰ μένουν θλιμμένοι.... Περίεργες ἐρωτήσεις, μὰ μὲ ἀδύνατη σκέψι νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀπὸ μικρούς....

Δὲν ἀργήσαμε νὰ ξεκινήσωμε. Ἐκεῖνος καθισμένος στὸ σκαρβέλι τοῦ γαϊδουριοῦ, κ' ἐγὼ στὴν καποῦλα. Γρήγορα ὅμως προτίμησα τὴ πεζοπορεία, ἐπειδὴ ἀφ' ἑνὸς ἡ κοκκαλιάρικη ράχι τοῦ γαϊδουριοῦ δὲν μοῦ ἦταν καθόλου εὐχάριστη, καὶ ἀφ' ἑτέρου γιατὶ ἔβλεπα πῶς τὸ καϋμένο ἀγκομαχοῦσε στὴν ἀνηφοριά. Ἔτσι. βῆμα πρὸς βῆμα, πλησιάζαμε στὴ πόλι. Ὁ δρόμος, πλατὺς καὶ στρωμένος ἦταν ἀσυγκρίτως καλλίτερος ἀπὸ τοῦ χωριοῦ μου. Πολὺ εὐχάριστα περπατοῦσα ἐκεῖ ξυπόλητος, κρατόντας στὸ χέρι τὰ σχολικὰ παντοφλάκια μου, ἔτσι πάντα τ' ἀφιλότιμα,— ἂν θὰ τὰ φοροῦσα, — νὰ μοῦ τσακίσουν τοὺς στραγάλους, ἀφαιρόντας ἔτσι μὲ μοχθηρία τὸ λίγο αἷμα ποὺ βρισκόταν στὸ κορμί μου. Ὁ πατέρας καθισμένος εἰς τὸ ζῶ, φαινόταν ἐντελῶς ἀφηρημένος. Κ' ἐγὼ τὸ κακόμοιρο, τὸν κύτταζα κατάματα, προσπαθόντας νὰ συλλάβω τὴν κατάλληλη εὐκαιρία γιὰ ν' ἀρχίσω μαζύ του τὴ κουβέντα. Θὰ μ' ἐρωτήσετε, τί μποροῦσε νὰ περιμένῃ ἀπὸ ἕνα τόσο δὰ πιτσιρικάκι. Καὶ ὅμως, δὲν ἔχετε δίκηο. Ὅλα δὲν εἶ-

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ὁ χορὸς τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου τῆς 19ης Φεβρουαρίου. Πρώτην φορὰν ἀσφαλῶς Κυθηραϊκὸς χορός, συνεκέντρωσε τόσον πολὺν καὶ τόσον ἐκλεκτὸν κόσμον.

Ἡ ἔναρξις τοῦ χοροῦ ἐγένετο τὴν 10ην ἑσπερινὴν μὲ τὸν Κυθηραϊκὸν διπλόν. Μετὰ τὸν διπλόν, μέχρις τῆς 11.30′ ἐχορεύθησαν διάφοροι εὐρωπαϊκοὶ χοροὶ μὲ τὴν μεγαλυτέραν τάξιν, παρὰ τὸ πλῆθος τῶν χορευτικῶν ζευγῶν.

Τὴν 11.40′ κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ χοροῦ, ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ ἔναρξις τῶν ἀτραξιόν. Παρεκλήθησαν διὰ τοῦτο οἱ χορευταὶ νὰ ἐκκενώσουν τὴν χορευτικὴν πίσταν, προκειμένου νὰ ἐμφανισθοῦν αἱ δεσποινίδες μὲ τὰς Κυθηραϊκὰς ἐνδυμασίας. Ἡ ἐμφάνισις τῆς καθαρῶς Κυθηραϊκῆς αὐτῆς ἀτραξιόν, ἐγένετο πραγματικὰ μεγαλειώδης, εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν καθησύχασιν τοῦ κοινοῦ.

Τὰ Κυθηραϊκὰ ὄργανα ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ δωμάτιον τῆς τουαλέτας, εὑρισκόμενον εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης παίζοντα τὴν Κυθηραϊκὴν πατινάδα καὶ ἐπροχώρησαν πρὸς τὸ κέντρον τῆς αἰθούσης, ἠκολούθουν δέ, ὁ κ. Κων)τῖνος Λουράντος ὁ ὁποῖος θὰ ἔσυρε τὸν Κυθηραϊκὸν χορὸν καὶ κατὰ σειρὰν αἱ δεσποινίδες Ἀννεζίνα Ποτήρη, Καίτη Σιγάλα, Σταυροῦλα Παναγιωτοπούλου, κυρία Καλομοῖρα Τσούνη, Μπεμπέκα Φατσέα, κυρία Χρυσῶ Μαλάνου. Χρυσοῦλα Νοταρᾶ καὶ Καλομοῖρα Ποτήρη ἐνδεδυμέναι Κυθηραϊκά.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τόσον τῶν Κυθηρίων, ὅσον καὶ τῶν ξένων ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ Κυθηραϊκοῦ μπαλέτου, ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον. Ὁ κ. Λουράνδος καὶ αἱ δεσποινίδες εἶχον κυριολεκτικῶς χωθῇ εἰς τὰς σερπαντίνας.

Τοὺς Κυθηραϊκοὺς χοροὺς ἔπαιξαν ἐξαιρετικὰ ὡραῖα οἱ κ. κ. Παναγιώτης Μαυρομάτης βιολί, Παναγιώτης Κασιμάτης καὶ Χρῆστος Φατσέας μανδολῖνο καὶ Γεώργιος Γαλακὸς λαβοῦτο.

Μετὰ τὸν Κυθηραϊκὸν χορὸν ὁ ἔνδοξος κ. Γ. Παπάζογλου εὐγενῶς προσφερθείς, ἐτραγούδησε ἐπιτυχέστατα, μὲ συνοδείαν πιάνου τῆς δεσποινίδος Μαρίας Καρύδη τὸ «Παντρεύουν τὴν ἀγάπη μου» καταχειροκροτηθεὶς ὑπὸ τοῦ κοινοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας καὶ τῆς ἀτραξιὸν ὅτε, οἱ μουσικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον καταλάβει τὰς θέσεις των ἤρχισαν παίζοντες μὲ τὴν καινικὴν κατὰ τὸ πρόγραμμα σειρὰν τῶν εὐρωπαϊκῶν χορῶν.

Τὴν 2αν μετὰ μεσονύκτιον ἐγένετο ἡ κλήρωσις τοῦ πλουσιωτάτου εἰς ἀντικείμενα καὶ εἰς ποιότητα ἀντικειμένων λαχείου. Ἐξαχθέντων ἐν ὅλῳ ἀριθμῶν, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἐκέρδισε ἀνὰ ἓν ἀντικείμενον. Οἱ εὐνοηθέντες ὑπὸ τῆς τύχης ὑπῆρξαν οἱ ἑξῆς:

1) Σταῦρος Μπαβέας, 2) Ἰωάννης Δ. Κασιμάτης, 3) Ἀντώνιος Οἰκονομάκος, 4) Δὶς Εὐαγγελία Κασιμάτη, 5) Νικόλαος Ἀρώνης, 6) Σταμάτιος Καφάνης δικηγόρος, 7) Χρυσῶ Μαλάνου, 8) Χαράλαμπος Κορωναῖος, 9) Σπῦρος Μορφός. 10) Γεώργιος Μαλάνος. 11) Ἀριστοτέλης Ζαντιώτης, 12) Σπῦρος Κασιμάτης, 13) Νικόλ. Γ. Καλάτης, 14) Χρῆστος Πορφύρης, Χρῆστος Πορφύρης, 16) Δὶς Ματα Στρατηγοῦ ὀδοντοϊατρός, 17) Ἀντώνιος Οἰκονομάκος, 18) Χ. Παπάζογλου, 19) Γ. Στρατηγὸς δικηγόρος, 20) Χρῆστος Θεοδωρίκης, Ἐλενίτσα Μαλάνου, 22) Ε. Σηφητόλια, 23) Παν. Πελέκης, Γεώργ. Κρίθαρης, 25) Δὶς Στέλλα Γερμακοπούλου, 26) Δὶς Στρατηγοῦ ὀδοντίατρος, Ἰωάννης Χλαμπέας.

Μετὰ τὴν περατωθείσης τῆς κληρώσεως τοῦ λαχείου, ἐγένετο ἡ διανομὴ τοῦ κοτιγιόν. Ἡ ὀργανωτικὴ τοῦ χοροῦ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου, ἐπέτυχε τὸν καλύτερον τρόπον διανομῆς τοῦ κοτιγιόν, τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ἐξησφάλισε τὴν μεγαλυτέραν τάξιν καὶ τὴν δικαιοτέραν διανομὴν τούτου.

Εἰς τὸν χορὸν διεκρίναμεν τοὺς κ. κ. Γ. Ι. Στρατηγὸν δικηγόρον, Παναγιώτην Φωτεινὸν ἐπιμελητήν, Γεράσιμον Μακρῆν γραμματέα Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Μίμην Κυριακίδην, Γρηγόριον Κασιμάτην ὑφηγητήν, Νικολ. Φατσέαν μηχανικόν, Γεωργ. Β. Φωτεινόν, Βασίλειον Μαλᾶνον, Ι. Κασιμάτην, Θεοδ. Ν. Στρατηγόν, Τέλλον Κόλλιαν, Γ. Πιπίκιον, Χρῆστον Φατσέαν, τὸν κ. καὶ τὴν κυρίαν Σακάτζογλου τὸν κ. καὶ τὴν κυρίαν Γούναρη, τοὺς κ. κ. Χαράλαμπον καὶ Κοσμᾶν Κομηνόν, Γουνέαν, τὸν κ. Δημ. Κασιμάτην μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ τῆς μνηστῆς του, τὸν κ. καὶ τὴν κυρίαν Ἰωσηφίδου, τὸν κ. Ν. Τουλιᾶνον, Α. Ἀτέσογλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ν. Κωνσταντινίδου, τὸν κ. Καλαφάτην, τοὺς κ. κ. Ἰωάννην καὶ Ἀν. Μεσκούρην, Γ. Χουρμούζην, Μιχ. Ἀρώνην, Ἀντ. Οἰκονομάκον, Παναγ. Στάθην δικηγόρον, τὸν κ. καὶ τὴν κυρίαν Καφάνη, τὸν κ. Διονύσιον Πετρόχειλον Πρόεδρον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν κ. Γ. Πρωτοψάλτην, Χαρ. Ζαντιώτην, Σαρ. Ζερβόν, τὸν κ. καὶ τὴν κυρίαν Μάγγου, τὸν κ. Σίμιτσεκ προπονητήν, Γρηγόριον Γιωργακόπουλον πρωταθλητήν, τὸν κ. Τᾶσον δικηγόρον, Γ. Κρίθαρην, Π. Μεγαλοοικονόμου χημικόν, Ἐμμ. Στάθην, τὸν κ. Παν. Μαλιτᾶν, τὴν κυρίαν Ραϊμόν, τὴν κυρίαν Τοῦντα, κ. Ἰωάν. Σῖμον μετὰ τῆς μνηστῆς του, τὸν κ. Κυπρίον, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δερμιτζάκη, τὴν κ. Τοῦλα Τζὰχ, τὸν κ. Τζωρτζόπουλον, τὸν κ. Μηνᾶν Κορωναῖον, τὸν κ. καὶ τὴν κυρίαν Ι. Κορωναίου, τὸν κ. Μεγαλοοικονόμου, Ἀγᾶν, Ἀντων. Παπανικολάου, Πλάτωνα Σούρην, Π. Στρατάκον, Β. Λουράντον, τὸν κ. καὶ τὴν κυρίαν Παύλου Στρατηγοῦ, τὸν κ. καὶ τὴν κυρίαν Π. Κασιμάτη, τὴν κυρίαν Σταυρουλάκη, τὸν κ. Παναγ. Κασιμάτην, τοὺς κ. κ. ἀδελφοὺς Κατράκη, τὸν κ. Ἀργ. Σολωμόν, Σπῦρον Κασιμάτην, Παν. Ποτήρην, Γεωργ. Μαυρομμάτην, Νικολ. Κασιμάτην, τὰς οἰκογενείας Παν. Κασιμάτη, Μηνᾶ Καλλιγέρου, Ν. Δαπόντε, Π. Βενάρη, Ἐμμ. Βενέρη, Δ. Σωτηρίου, Γεωργᾶ λοχαγοῦ, Ἀντωνοπούλου, Βασιλείου Χλέντζου, Κομνηνοῦ, Τάσου Κασιμάτη, Σταματίου Τζάνε, Ἰωάν. Μαλάνου, Κων. Μαλάνου, καὶ Παν. Μαλάνου, τοῦ κ. Σπ. Σακελλαρίδου, τὸν κ. καὶ κ. Χ. Τσούνη.

Ἐπίσης διεκρίναμεν τὰς δεσποινίδας, Φρόσω Κ. Μαλάνου, Ἄνναν Ἐμμ. Στρατηγοῦ, Ἔλλην Κόλλια, Μαίρη Τσάχ, Μαρίαν Λουΐζίδου, Νίνα Κουκκάκη, Λέλα καὶ Μπεμπέκα Φατσέα, Μαρίαν Καρύδη, Καίτην Σιγάλα, Ἀντιόπην Κιουρτσόγλου, Σταυροῦλαν Παναγιωτοπούλου, Καλομοῖρα Ποτήρη, Ἀνεζίνα Ποτήρη, Κοῦλαν Μπελίδου, Ἀργυρώ, Ἄνναν καὶ Φρόσων Ζερβοῦ, Μ. Μεγαλοοικονόμου, Εὐδοξίαν Στρατηγοῦ, Σοφίαν Μεγαλοοικονόμου, Βασιλ. Κομνηνοῦ, Χρηστίναν καὶ Εἰρήνην Κασιμάτη, Καιράκη, Ἄννα Ἰατρουδάκη, Βάσω Μαρσέλου (ἄπαγγε;), Στάθη, Ἀκριβὴν Κορωναίου, Πόπην Βενάρδου, Τζάνε, Σοφίαν Καλφοπούλου, Χρ. Νοταρᾶ, Σίμου, Κοῦλαν Κασιμάτη, Βασιλικὴν Κομνηνοῦ, Γουνέα, Μ. Τουλιάτου, Ἀντ. Νάσου, Δίδας Μεσκούρη, Ἐλένην Κασιμάτη, Καφάλη, Κοῦλα Μαυρομμάτη, Ἰωάνναν Καστρισίου, Κυπρίου κλπ. Παρευρέθησαν καὶ πλεῖστοι ἄλλοι τῶν ὁποίων δυστυχῶς τὰ ὀνόματα μᾶς διαφεύγουν. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου κ. κ. Εὐάγ. Ζαντιώτης πρόεδρος, Δημ. Παναγιωτόπουλος, Δημ. Καρύδης, Ἀναργ. Στρατηγὸς καὶ Κων. Λουράνδος, ἀκούραστα, κατέβαλλον ὑπερανθρώπους προσπαθείας νὰ εὐχαριστήσουν τοὺς τιμήσαντας τὸν χορόν.

Ὁ χορὸς ἐτελείωσε τὴν θην πρωΐνήν.

Κ

ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ
Γ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
1—ΝΙΚΗΤΑΡΑ—1
Πάροδος Θεμιστοκλέους
Ἐμ. Μπενάκη
Ὁμόνοια
Τελεία ἐκμάθησις ὅλων τῶν χορῶν ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου
Δίδακτρα λογικά

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ν. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗ & Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ
Λεωχάρους 2β
ΑΘΗΝΑΙ

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ

Παράξενο μ' ἀληθινό, σὰν ἡ ψυχὴ πονέση
τὴν τέρψιν ἀντὶ νὰ ζητῇ στὰ ζοφερὰ θὰ πέση.
Κι' ἀντὶ κάθε εὐχάριστον καὶ ὡραῖον νὰ θελήση,
ὅλα τὰ πιὸ δυσάρεστα θέ νὰ ἐπιζητήση.
Ἔτσι καὶ ἐγὼ εὑρέθηκα μιὰ μέρα τῆς ζωῆς μου
σὰν θῦμα ἔπεσα σκληρὸ τῆς τύχης τῆς δικῆς μου;
κι' ἀντὶ τὰ γέλοια νὰ ζητῶ καὶ συντροφιὰ νὰ θέλω
ἔτρεχα ὁλομόναχος παρηγοριὰ νὰ εὕρω.
Κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ σὰν πήγαιναν τἄσκοπα βήματά μου,
μιὰ ἐρειμωμένη ἐκκλησιὰ εὑρέθηκε μπροστά μου.
Ἐκύταξα τὰ μνήματα καὶ μ' ἔπιασε δειλία,
γιατὶ νὰ ἰδῶ τὸν θάνατον δὲν εἶχα ἐπιθυμία.
Ἔτρεξα, ἐπλησίασα, ἀνοίγω μιὰ πόρτα,
ποὺ σαπισμένη ἦτονε ἀνάμεσα στὰ χόρτα.
Θεέ μου! ποῦ εὑρίσκομαι; μεσ' ἕνα κοιμητήριο,
ἀραχνιασμένο, σκοτεινό, μαῦρο καὶ χωρὶς ἥλιο,
ποὺ μέσα κεῖ τὰ κόκκαλ' ἀπ' τὰ μνήματα σὰν βγάζουν
σ' αὐτὸ τὸ βόλτο ρίχνουνε καὶ σὲ σωροὺς τὰ βάζουν.
Τί ἀηδὲς τὸ θέαμα ! ὅλα των πῶς ταιριάζουν !
ὅλα ἦσαν σκοῦρα κι' ἄσχημα τὄνα μὲ τἄλλο μοιάζουν.
Μικρὰ μεγάλα δῶ κι' ἐκεῖ διάκρισι δὲν εἶχαν
σὲ μνῆμα ὅλα βρίσκοντο καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐβγῆκαν.
Ἕνας σωρὸς ἀπαίσιος ἀπὸ χλωμὰ κρανία
ποῦ ἄλλοτε ἐκλείνανε τοῦ κόσμου τὴν σοφίαν.
Π' ὁρίζανε τὴν θάλασσα, τὸν κόσμον, τὸν ἀέρα.
τὴν ὕλην καὶ τὴν ἄϋλα, τὴν νύχτα καὶ τὴν μέρα!
Ἔσκυψα πάνω στὸ σωρὸ κ' ἕνα κεφάλι ἁρπάζω
καὶ μὲς στὶς κόγχες τῶν ματιῶν μὲ πόνο τὸ κυτάζω.
Στὴς κόγχες ποὺ εὑρίσκοντο μιὰ φορὰ τὰ μάτια
ποὺ τῆς καρδιὲς σὰν κύταζαν ἐκάνανε κομμάτια,
Ἦσαν καθρέπτης τῆς ψυχῆς ἐδείχναν τὴν ἀγάπη
τὰ μίση καὶ τὸν ἔρωτα τ' αἰσθήματα, τὰ πάθη.
Σὲ μιὰ στιγμὴ φανέρωναν κάθε ἐπιθυμία,
ποὺ κρύπτετο μεσ' στὴν ψυχὴ κι' ἐνέκλειε ἡ καρδία..
Καὶ τώρα τί ἀπέμεινε ; δυὸ λάκκοι λασπωμένοι.
ποὺ χάσκουνε ἀναίσθητοι καὶ ἀπολιθωμένοι.
Ἄραγε τὸ κεφάλ. αὐτὸ εἰς ποῖον νὰ ἀνῆκε ;
στὴν κοινωνία ζωντανὸς ποιὰν θέσι νὰ κατεῖχε !
Πλούσιος νὰ ἦτο ἢ πτωχός, ἄσχημος ἢ ὡραῖος ;
ἄραγε ἦτο εὐγενής. ἢ ἦτονε χυδαῖος ;
Πῶς νὰ σκεφθῇ ποτὲ κανείς, πῶς μέσα κεῖ ὑπῆρχε,
τόσον μεγάλη δύναμις ἀπὸ ἐκεῖ πῶς βγῆκε ;
Ἀπὸ ἐκεῖ ἡ θέλησις ποὺ ὅλα διευθύνει,
ποὺ κίνησι σὲ κάθε τι σ' αὐτὸν τὸν κόσμο δίνει ;
Ἐκεῖ μέσα εὑρίσκοντο τὰ μίση καὶ τὰ πάθη
ἐκεῖ μέσα οἱ ἔρωτες καὶ ὅ,τι ἄλλο 'χάθη ;
Πόσες καρδιὲς δὲν ἔκαψαν τὰ χείλη ποὺ ὑπῆρχαν
στὸ μαυρισμένο κόκκαλο ; πόσες ψευτιὲς δὲν εἶπαν ;
Πόσα φιλήματα γλυκὰ δὲν πῆραν καὶ δὲν δόσαν ;
Πόσες λαχτάρες καὶ χαρὲς δὲν 'σθάνθηκαν δὲν νοιῶσαν ;
Πόσοι π' αὐτοὺς ποὺν σκελετοὶ δὲν χύσαν μαῦρα δάκρυα ;
πόσων μὲ πόνον ἡ καρδιὰ δὲν ἔγινε κομμάτια,
σὰν προσφιλεῖς των συγγενεῖς νεκροὺς ἐσαβανῶναν
κορίτσια σὰν τὸν ἄγγελο νεκρὰ σὰν στεφανῶναν ;
Στὸν ἴδιο ὅμως τὸν σωρὸ βρίσκονται πεταμένοι
κι' ἐκεῖνοι ποὺ ἐκλάψανε μαζὶ καὶ οἱ κλαμμένοι.
Ἂν κεῖνοι ὅπου κλαίγανε, σὰν ζοῦσαν εἰς τὸν κόσμον,
πῶς θὰ πεθαίνανε κι' αὐτοὶ ἐσκέπτοντο καὶ μόνον,
οὐδ' ἕνα δάκρυ θἄβρεχε τὰ 'ματοβλεφαρά των,
καϋμὸς δὲν θὰ ἐβάραινε κανένας τὴν καρδιά των.
Ἢ μήπως τὸ κεφάλι αὐτὸ ἀνῆκε σὲ κοπέλλα
π' ἀντὶ γιὰ νέου ἀγκαλιὰ ἐμπῆκε στὴ λατέρα ;
Θὰ λαχταροῦσ' ἡ ἄμοιρη νύφη νὰ τὴν στολίζαν
στὸ σπῆτι τῶν πεθεριακῶν νὰ τὴν ἐπαραδίδαν.
Τ' ἀνώφυλιο τῆς πόρτας των νύφη νὰ τὸ σταυρώσῃ
μὲ μέλι καὶ μ' ἀμύγδαλα, τὴν εὐτυχιὰ νὰ δώσῃ;
Πόσες δὲν ἔκρυβε χαρές, πόσες ἐπιθυμίες,
σὰν ντροπαλὴ ἐσκέπτετο τῆς ὧρες καὶ τοὺς μῆνες
π' ἀπέμειναν νὰ πανδρευθῇ μ' ἐκεῖνον π' ἀγαποῦσε
καὶ νὰ ἑνώσῃ τὴν ζωὴν μαζί του ἐπιθυμοῦσε;
Ποῦ πέταξε κεῖν' ἡ ζωή, τί ἔγινε τὸ πλῆθος
λύπες, χαρές, αἰσθήματα ποὺ ἦσαν μέσ' στὸ στῆθος ;
Πῶς ἔσβυσε κεῖν' ἡ φωτιά, ποῦ πέταξε τὸ πνεῦμα,
π' ὅλα στὸν κόσμον ὥριζε κι' ἐνίκα μ' ἕνα νεῦμα ;
Ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ, κανεὶς ποτὲ νὰ κρίνῃ
πόθεν προέρχεται αὐτός, τί μέλλει ν' ἀπογίνῃ.
Τὰ θετικὰ γνωρίζομεν, τὴν ἄρνησιν κανένας,
κι' ἄρνησις εἶν' ὁ θάνατος, ποὺ βλέπει ὁ καθένας,
νὰ νοιώσῃ ὅμως δὲν μπορεῖ καὶ πλάσσει θεωρίες,
ποὺ στὴν ἀδυναμία του νομίζει γιὰ σοφίες.
Ὁ θάνατος εἶν' τῆς ζωῆς ἄρνησις, μιὰ ἰσότης,
καὶ τίποτ' ἄλλο ἡ ζωὴ παρὰ μιὰ ματαιότης.

ΚΥΘΗΡΙΩΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
ΑΘΑΝ. Π. ΣΙΜΟΥ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
Ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ φαγητὰ
καὶ τὰ ἀνώτερα κρασιά

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Οἱ γαλέρες τῆς Ἐνετίας πανίσχυρες τὰ ἔχουν κυριεύσῃ σχεδὸν τ' ἀκρογιάλια τῆς μεσογείου. Βαρειὰ ὡπλισμένες ἐξακολουθοῦν τὴν ἐκτέλεσῃ τοῦ σχεδίου των ὡς ποῦ ἔφθασε ἡ στιγμὴ ποῦ τ' ὄμορφο νησὶ τῆς Κυθέριας Ἀφροδίτης, ἀνίσχυρο ν' ἀντισταθῇ, ὑποτάχθηκε κι' αὐτὸ στὴν ὁρμή τους. Μὰ ἡ γαληνοτάτη Ἐνετία, ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε νὰ κρατᾷ τὸ νησὶ γιὰ βαρειά του ἔξοδα, τὸ παρεχώρησεν γιὰ φέουδον στὴν ἀρχοντικὴ οἰκογένεια Βενέρη. Οἱ εὐγενικοὶ Ἐνετοὶ ἐν ὀνόματι τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ, μὲ τὴ σημαία τῆς θαλασσοκράτειρας Ἐνετίας ὑπέβαλον τοὺς δύστυχους Τσιριγῶτες, σὲ χίλιους δυὸ ἐξευτελισμούς. Μὰ ἀργότερα ὁ στρατηλάτης Λικάριος Ἕλλην ἀφήρεσε ἀπὸ τὸν Μάρκον Βενέρην τὰ δικαιώματα ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ὁ Μιχ. Παλαιολόγος παρεχώρησε τὸ νησὶ στὸ Μονογιάννη. Ἀλλὰ μὲ κάποιο γάμο τῶν Βενέρηδων καὶ τοῦ Μονογιάννη παρεχώρησε πάλιν ὡς προῖκα στοὺς Βενέρηδες. Ἔτσι τὰ Κύθηρα πάλι ὑπετάχτηκαν στοὺς Τυράνους των, καὶ ὅλο ἀγόγγυστα καὶ ὑπομονητικὰ ὑποφέρουν. Ἐνῷ ἀκόμη ἄρχοντας τοῦ Τσιρίγου εἶναι ὁ Βλάσης Βενέρης, μιὰ τρομερὴ καταστροφὴ ἔρχεται νὰ μεγαλώσῃ τὴ μαρτυρικιάζωὴ τοῦ Τσιρίγου. Ὁ φοβερὸς Τοῦρκος ναύαρχος Βαρβαρόζας ἀφοῦ κατάστρεψε μὲ τὸ στρατό του τὸν Ἅγιο Δημήτρη ἔσπειρε παντοῦ τὸ φόβο, καταστρέφοντας καὶ ρημόνωντας ὅτι εἶχαν ἀφήσῃ οἱ Εὐγενικοὶ Ἐνετοί. Οἱ Τσιριγῶτες φοβισμένοι σκορπίστηκαν σχεδὸν ὅλοι στὴ Μεσηνία, Λακωνία καὶ Κρήτη. Ἔτσι τὸ ὄμορφό μας νησὶ ποῦ τόσο ἀγάπησε ἡ Ἀφροδίτη, ἔμεινε ἔρημο καὶ ἀνυπεράσπιστο στὸν αἱμοχαρῆ Βαρβαρόζα. Τὸ 1540 ἡ Μονεμβασία ἦταν στενὰ πολιορκημένη ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Κι' ὁ ἄμοιρος πληθυσμός της γιὰ νὰ μὴν πέσῃ στὰ χέρια του, μὲ τὴ συμβουλὴ τῆς Ἐνετίας μετώκησε στὰ Κύθηρα τέλος ἔφθασε ἡ ὥρα ποῦ τὰ Κύθηρα πάρθηκαν κι' ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Αὐτοὶ ὅμως ἀπεδείχθηκαν καλλίτεροι ἀπ' τοὺς Ἐνετούς.

Ἀλλὰ γιὰ κακή μας τύχη οἱ Βενετοὶ μὲ τὴν πρόφαση τῆς ἐλευθερώσεως, ἀπὸ τοὺς Τούρκους, κατέλαβαν πάλι τὸ νησί. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως δὲν ἐσεβάσθησαν τίποτε ἀλλὰ μὲ ἀγριότητα ἔπραξαν ὅτι μπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανείς.

Μὰ νὰ ἦταν τόσο ἀπολίτιστοι οἱ Βενετοί; Ναί, μόνον στὸ κέρδος ἔβλεπαν καὶ πῶς θὰ ὑποστηρίξουν τὰ συμφέροντά τους. Ἀλλὰ καὶ ἡ κυριαρχία αὐτὴ δὲν ἦταν γραφτὸ νὰ διατηρηθῇ, καὶ σὲ λίγο κυμάτιζε στὰ κάστρα τοῦ Τσιρίγου ἡ τρίχρωμη σημαία τῆς Γαλλίας. Εἶναι μία ἀπὸ τὶς εὐτυχεῖς περιόδους, τῆς ἱστορίας του, εἶναι ἡ ἐποχὴ ποῦ ἀνάσανε ὁ Τσιριγώτης ἀπὸ τὸ ζυγὸ τὸ Βενετσιάνικο. Τὰ Κύθηρα κατὰ τοὺς εὐτυχισμένους αὐτοὺς καιροὺς ἦταν σὰν ἕνας ἀληθινὸς παράδεισος ποῦ ἡ ἰσότητα, ἡ ἐλευθερία καὶ ἀδελφότης κυριαρχοῦσε. Εἶχον καταργηθῇ οἱ τίτλοι καὶ οἱ εὐγενεῖς μὲ τὸν λαὸ ζοῦν μαζί. Ἀλλὰ τὰ εὐτυχισμένα αὐτὰ χρόνια, ὅπως πάντα, ἦταν γραφτὸ νὰ διακοποῦν ἀπότομα γιατὶ ἐναντίον τῆς Γαλλίας οἱ ἐχθροὶ συμμάχησαν καὶ ἔτσι τὰ Κύθηρα ὑπετάγησαν εἰς τοὺς Ρωσσοτούρκους. Μὰ ἡ καταστροφὴ ὅλων τῶν ἐχθρῶν τοῦ Βοναπάρτη ξανάριξε τὰ Κύθηρα στὴν ἀγκαλιὰ τῆς τρίχρωμης Γαλλίας. Τ' ἀστέρι τοῦ Κορσικανοῦ ἄρχισε νὰ σβύνῃ, καὶ τὸ Βατερλὼ φέροντας τὴν καταστροφή του ἔρριξε καὶ τὸ νησάκι μας στὰ χέρια τῶν Ἄγγλων ποῦ πραγματικὰ χίλιες δυὸ ὠφελεῖες ἔδωσαν στὸ νησί.

Παρ' ὅλη τὴν κατοχὴ ἐξηκολούθει νὰ διοικῆται ἀπὸ τοὺς παληούς τους ἄρχοντας μὲ μόνη τὴν ἐπίβλεψι τῶν Ἄγγλων. Μετὰ κάμποσα ὅμως χρόνια, κηρύχτηκε τὸ 1821 ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις καὶ ἐπειδὴ ὁ γέρο Κολοκωτρώνης εἶχε ζήσῃ λίγους μῆνες στὰ Κύθηρα ἀμέσως οἱ φιλοπάτριδες Τσιριγῶτες ἔφυγαν γιὰ τὸ Μωριά. Οἱ Ἄγγλοι ὅμως δὲν ἔβλεπαν μὲ καλὴν διάθεσιν τὴν ἐπανάστασιν αὐτὴν καὶ ἄρχισαν νὰ τιμωροῦν τοὺς χωρικοὺς ὡς ποῦ ἔφτασε τέλος ἡ ὥρα ποῦ ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς ἀνέπνευσε ἀπὸ τὴν τόσο μακρὰ στέρησιν τῆς λευτεριᾶς. Φαίνεται ὅμως πῶς θέλησε τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς γλυκιᾶς μας πατρίδος ἡ Μερτιδιώτισα ἡ προστάτισά μας.

Κείνη ποῦ σὲ κάθε δύσκολη στιγμὴ μᾶς ἔσωσε γιατὶ οἱ Τσιριγῶτες δὲν ἔπαψαν νὰ τὴν τιμοῦν μ' ὅλη τους τὴ σκλαβιὰ προσφέροντάς της κερὶ ἀγνὸ καὶ λιβάνι δείχνοντάς της ἔτσι τὸ μεγάλο του σεβασμό, στὴ καλή μας Παναγιά.

Γ. Ι. ΜΑΛΑΝΟΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΗΘΥΡΙΩΝ

Τὴν 18ην τρέχοντος μηνὸς ἐγένετο συγκέντρωσις καὶ οἰκογενειακὸς χορὸς τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Ἀντικυθηρίων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ζαχαροπλαστείου Νέου Φαλήρου.

Παρευρέθησαν σχεδὸν πάντες οἱ Ἀντικυθήριοι καθὼς καὶ πολλοὶ Κυθήριοι καὶ φίλοι Πειραιεῖς.

Ἐχορεύθησαν Εὐρωπαϊκοί,—Ἑλληνικοὶ χοροὶ ὑπὸ συνοδείαν ὀρχήστρας καθὼς καὶ οἱ τοπικοὶ χοροὶ ὑπὸ συνοδείαν λύρας.

Ἡ συγκέντρωσις εἶχε καθαρῶς οἰκογενειακὸν χαρακτῆρα διαρκέσασα μέχρι πρωΐας πάντες δὲ ἔμειναν κατενθουσιασμένοι.

Διεκρίναμεν τὸν κ. Διονύσιον Χαρχαλάκην μετὰ τῆς κυρίας του. Τοὺς κ. κ. Γεώργιον Μιχ. Χαρχαλάκην Ἀντώ. Χαρχαλάκην, Λιον. Νικολακάκην, Κ. Γαλανάκην κ. Βενέρην ἀξιωματικὸν Ναυτικοῦ μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, τὸν κ. Μύρωνα Χαρχαλάκην, κ. Ἐμ. Πλουμίδην κ. Ἠλίαν Ἀλεβιζάκην κ. Μπαλάσην, κ. Κασίμην δικηγόρον καὶ κ. Ἀλεξόπουλον. Τὸν κ. Ἠλίαν Ἀλεβιζάκην ἰατρὸν μετὰ τῆς κυρίας του.

Τὰς δ)δας Μπαλάση, Γρυπάρη, Κασίμη, Γαλανάκη καὶ Πατέραν.

Παρέστησαν ἐπίσης εἰς τὸν χορὸν ὁ κ. Γεώργιος Στρατηγὸς Δικηγόρος καὶ ὁ Γερουσιαστὴς κ. Πρωτοπαπᾶς.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ

Τὴν 18ην τρέχοντος μηνὸς ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἑστιατόριον Παλλάδιον τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν κ. κ. Μελιτᾶ καὶ Σάμιου χορευτικὴ συγκέντρωσις εἰς ἣν παρευρέθησαν πολλοὶ συμπολῖται.

Ἐγένετο ἐκκύβευσις τοῦ Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Σανατορίου τῶν Κυθήρων ὁ δὲ πρῶτος ἀριθμὸς ἐξ ἑνὸς σερβιτσίου καφὲ προσφερθέντος εὐγενῶς ὑπὸ τῆς κ. Θ. Τριφύλλη, ἔτυχεν εἰς τὸν συμπολίτην ἡμῶν κ. Παναγιώτην Ποτήρην, ἀργυραμοιβόν. Τὸ Λαχεῖον ἀπέδωσε περὶ τὰς 2000 δραχμάς.

πολλὲς φορὲς ὅπως μᾶς φαίνονται. Κι' ἂν ἤμουν ἕνα πράγματι ἀ-ντο παληόπαιδο μ' ἕνα μικρούτσικο κορμί, ἔννοιωθα ἐν τούτοις μέσα μου νὰ ξυπνοῦν ἐνωρίτερα ἀπὸ ὅσο ἔπρεπε,—καὶ πολὺ περισσότερο ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες, — τὰ αἰσθήματα ποῦ εἰς ἄλλους ἀνθρώπους ἀργοῦν, ὑπὸ ὁμαλὲς συνθήκες. Σέρνοντας τὸ μικρούτσικο ἑαυτό μου πρὸς τὴ πόλι, μήπως θαρρῆτε πῶς δὲν καταλάβαινα τί μοῦ ἔλεγαν; Βέβαια, ἕνας μεγάλος στὰ ...α καὶ στὴ δύναμι ποῦ κρατᾷ ...τὰ στὶς φοῦχτες του τὸ χρυσάφι ...ὴν ἐπιβολὴ τοῦ λόγου καὶ τὴ ... περιφρονεῖ μὲ τὴν ἀλήθεια, ... συναντήσῃ μικρότερό του. Καὶ ...ά, δὲν ἄξιζε τὸ κόπο, οὔτε τὴν ...στη ματιὰ ἑνὸς κυρίου ὅπως ...ει, ἕνα χωριατόπουλο κακοντυμένο, ταλαιπορεμένο κι' ἀδύνατο, ...οντας σὰν ἕνα σκουπίδι, ποῦ κινεῖται ἀκούσια εἰς τὴ διάκρισι τῶν ἀνέμων... Εἰς τὸ φόντο τοῦ ...ντος, καμωμένο ἀπὸ γαλανὰ ...σσινὰ νερά, ζωγραφιζόταν ἕνα ψηλὸ κάστρο. Νόμιζα, πῶς μὲ ...περήφανη κορμοστασιά του μοῦ ...λε νὰ ταπεινωθῶ ἐμπρός του, ... τόπλησιάζαμε, θαρρεῖς πῶς ἡ καθημερινὴ ὀχλαγωγία τῆς πόλεως, ἔμοιαζε σὰν ἕνα εἰρωνικὸ γέλοιο του. Καὶ πῶς εἰς τὰς ἐπάλξεις του, ἄνοιγαν τρομακτικά, μ' ἕνα στρίγγλικο χαχάνισμα, οἱ πελώριες μασέλες του... Ὁ πατέρας, σωριασμένος ἐπάνω στὸ γέρικο γαϊδοῦρι, ἄφηνε τὴν ἐντύπωσι σὰν νὰ ἔμπαινεν ὁλόκληρος καὶ νὰ χανόταν τραγικὰ μέσα στὸ μεγάλο στόμα τοῦ πανύψηλου αὐτοῦ κάστρου. Καὶ πρὸ παντός, ἀκόμη περισσότερο, ὅταν ξεπεζέψαμε σὲ κάποια πλατεῖα. Ὁ εὐγενικὸς κύριος, ἔκαμε καὶ πάλι τὴν ἐμφάνησί του μὲ διάφορες περιποιήσεις. Ὁ πατέρας, κρατοῦσε πάντα τὴν ἴδια στάσι ἀπέναντί του. Μὰ αὐτὴ τὴ φορά, ἄρχισα νὰ τὸν δικαιολογῶ καὶ νὰ κακίζω τὸν ἑαυτό μου γιὰ τὴ προηγούμενη κρίση μου γι' αὐτόν, καὶ πολὺ περισσότερο, ὅταν ἀντίκρυσα γύρω μας ἀρκετὸ κόσμο νὰ μᾶς κυττάζῃ εἰρωνικά.. Δὲν ἀργήσαμε νὰ χωθοῦμε σὲ κάποιο μεγάλη αἴθουσα. Ἕνας ἀντιπαθητικὸς εἰς τὴν ὄψι ἐφώναζε κατὰ διαλείμματα. «Ἕνα, δύο, τρία, ἔχει ἄλλος,» κ' ἔλεγε κάποιον, ἀριθμό. Αὐτὸ δὲν διήρκεσε καὶ πολὺ ὥρα, ἕως ὅτου ὁ κύριος μὲ τὸ εὐγενικὸ παρουσιαστικὸ ἐξεφώνησε μὲ ἀκράτητη χαρὰ τὸν ἀριθμὸ πεντακόσια. Ὁ ἀντιπαθητικὸς ἄνθρωπος ἐπανέλαβε κι' αὐτὸς τὸν ἀριθμὸ πεντακόσια,—τὶς στερρεότυπες λέξεις «Ἕνα, δύο, τρία, ἔχει ἄλλος,» κι' ὕστερα ἐσταμάτησε...

Κρατόντας τὸν πατέρα ἀπὸ τὸ χέρι, τὸν κυτοῦσα στὰ μάτια, Τὸν ἔβλεπα νὰ τρέμῃ σύγκορμος, ὅταν ὅμως ἀντήχισεν ὁ ἀριθμὸς 500 καὶ σταμάτησαν τὰ ξεφωνητὰ τοῦ ἀντιπαθητικοῦ προσώπου,—ἐχλώμιασε σὰν πεθαμμένος. Καὶ τὰ μάτια τοῦ καλοῦ μου πατερούλη ἐπνίγηκαν σὲ δάκρυα....Τὴν ἴδια στιγμή, δυὸ χωριάτες σὰν κ' ἐμᾶς, δίπλα μας,—σιγομίλησαν μὲ συμπόνια. Τὸ δυστυχισμένο τὸ Σταμάτη,— τοῦ τὸ πῆραν κι' αὐτουνοῦ τοῦ φτωχοῦ «... Κατάλαβα πειὰ καθαρὰ τὸ κακὸ ποῦ μᾶς βρῆκε.,...Οἱ λέξεις τοῦ πατέρα πρὶν φύγωμε ἀπὸ τὸ σπίτι, πῶς δὲν θὰ πήγαινα πειὰ στὰ «Πηλοχώραφα» κτυποῦσαν βροντερὰ στ' αὐτιά μου. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἔλαμψαν μέσα στὴ ψυχή μου τρομερὲς εἰκόνες. Ἔβλεπα τὰ «Πηλοχώραφα» ἀπὸ μακρυά,—καὶ στὴ θέσι τῆς «,Ἀράπας» νὰ βόσκῃ ἕνα παχὺ ἄλογο ποῦ νὰ χυλιμιντρᾷ. Μὰ ἡ «Ἀράπα» ποῦ βρισκόταν ; Δεμένη στὸ καρφί της..... καὶ βόσκοντας στὴν ἄκρη κάποιου δρόμου.....Πειὸ πέρα εἶδα τὸ μνῆμα τοῦ μεγάλου μου ἀδελφοῦ χορταριασμένο,.....καὶ παρὰ πέρα, τῶν γονειῶν μου, πειὸ φρεσκοσκαμένα..... Μὰ πολὺ μακρύτερα, ἀκόμη, ἀντίκρυσα τὴν Κατερινίτσα μας.....Πόσο δυσκολεύτηκα νὰ τὴν γνωρίσω..... Πάνω της εἶχαν χαραχθεῖ ζωντανὰ ἀποτυπώματα ἀπὸ τ' αὐλακώματα τοῦ πόνου, τῆς ἀνέχειας καὶ τῆς περιφρόνιας, ὅπου ἀφήνει περνόντας ἀνεξέταστα τὸ ἀλέτρι τῆς ζωῆς....,Εἶδα καὶ τὸ σπίτι μας νὰ χάσκῃ μὲ τὶς πέτρες του, μοιάζοντας σὰν κοκκαλιάρικη ράχι γέρικου ἀλόγου,—στεγάζοντας μόλις μὲ κόπο, τὴ γεροντοκόρη πιὰ ἀδελφή μου. Ὅλλ' αὐτὰ καὶ ἄλλα ἀκόμη ἄστραψαν μέσα μου, ὅταν κρατόντας τὸν πατέρα ἀπὸ τὸ χέρι βγαίναμε ἀπὸ τὴ μεγάλη αὐτὴ αἴθουσα Σέρνοντας ἐκεῖνος ἐμένα καὶ τὸν ἑαυτό του, πήραμεπάλι πίσω τὸ δρόμο γιὰ τὸ χωριό μας....Ὅταν βγαίναμε τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως, κτυποῦσαν χαρμόσυνα καμπάνες. Μοῦ φαινόνταν πῶς μᾶς κοροΐδευαν πειρακτικὰ γιὰ τὴν κατάντια μας. Στρέφοντας τότε πίσω πρὸς τὴ πόλι τὸ ἀσήμαντο κεφάλι μου,—ἐπεκαλέστηκα τ' αὐτιά μου, ν' ἀποτυπώσουν μέσα τους αὐτὲς τὶς ἀναιδεῖς καμπανιές..... τὰ μάτια μου νὰ ζωγραφίσουν ζωντανὰ τὴν ἐγωΐστρια πόλι,—κι' ἔπηρα τὸν ἱερὸ ὅρκο τῆς ψυχῆς μου, νὰ σταθῶ ὑψυλὰ στὴν ἀποστολή της. Καὶ ρίχνοντας μιὰ ὕστατη ματιὰ εἰς τὸ προκλητικὸ κάστρο, τοῦ εἶπα σιγανά. «Καταχθόνιο καὶ μοχθηρό,—ἕως πότε θὰ σκοτώνῃς ; Ἕως ὅτου ἄλλα οἰκοδομήματα ὑψηλότερά σου σὲ ταπεινώσουν».......

Πιστέψαμέ μὲ ἀγαπημένοι μου, πῶς ὅτι σᾶς εἶπα εἶναι τὸ Εὐαγγέλιο τῆς ζωῆς μου. Ἀπὸ μικρὸς ταξειδεύτηκα, φεύγοντας μακρυὰ μὲ τὴν ἄσβεστη δίψα νὰ δημιουργήσω καὶ νὰ ἐξυψώσω. Ἐπὶ τόσα χρόνια, μοχθόντας σκληρὰ σὲ ἄγνωστες χῶρες γιὰ ν' ἀποκτήσω χρυσάφι, τίποτα ἄλλο δὲν μοῦ ἔλεγεν ὁ ἑαυτός μου, ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ στερρεότυπη λέξι. «Ἔλα, κάνε γρήγωρα».

Ἀφ' ὅτου ὅμως γύρισα πάλι πίσω στὸ χωριό μου, πρὸ εἴκοσι τώρα χρόνων, κι' ἀνσατήλωσα τὸ σχεδὸν γκρεμισμένο σπίτι τοῦ πατέρα μου, ὅλα γύρω συνεχῶς μοῦ χαμογελοῦν. Ὅταν κάθε χρόνο ἐπισκέπτομαι τὴν Ἀθήνα ξέρετε τί μοῦ λέγει τὸ Πανεπιστήμιο, σὰν καμιὰ φορὰ τὸ ζυγώνω συνοδεύοντας ἐκεῖ τὰ γυιό μου ; Στρατὴ ἐγὼ εἶμαι ἡ φοβερὴ δύναμις ποῦ γκρεμίζει συθέμελα τὰ ὑποδουλωτικὰ κάστρα. Ἐγὼ δίνω τὴ πανοπλία τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τους, κ' ἐγὼ ἐπιβάλλω τὰ δικαιώματα ποῦ ἀνήκουν στὴ ζωή» . . . Μὰ κ' ὅταν γυρίσω πάλι πίσω στὸ χωριό μου ξέρετε τί μοῦ φωνάζει κι' αὐτό ; Γέρω Στρατῆ σωστὰ κι' ἅγια ὅσα σοῦ λένε στὴν Ἀθήνα . . . Ποτὲ ὅμως μὴ ξεχνᾶς, πῶς τὴ κάθε πρᾶξι σου πρέπει νὰ διακρίνῃ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συγχώρησις.

Ἀθῆναι τῇ 12 Φεβρουαρίου 1933

Θ. Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ Κυθηραικοῦ Κήρυκος— δημοσιεύονται τὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» εἰς τὰ ὁποῖα παρετήρησα, ὅτι εἰς τὰς ὑπ' ἐμοῦ γενομένπαρατηρήσεις δὲν ἐδόθη τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἔννοια μεθ' ὧν ἐγένοντο αἱ παρατηρήσεις μου αὐται.

Ἀντιθέντως ἀναγράφονται λεπτομερῶς, τὰ ὑπὸ τοῦ ἀπολογητοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐπιτίμου (κατὰ τὸν συντάκτην) Προέδρου τῆς ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΑΛΦΟΤΗΤΟΣ» κ. Σωτηρίου Τσαμπηρᾶ, λεχθέντα ἐπιχειρήματα πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἰδικῶν μου παρατηρήσεων.

Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν τοῦτον θὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως φιλοξενήσητε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας τὴν παροῦσαν μου, ἵνα τὸ πολὺ Κυθηραϊκὸν κοινὸν πληροφορηθῇ περὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῆς ἐν γένει δράσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἀδελφότητος καὶ ἵνα εἰς τὰς παρατηρήσεις μου ταύτας δοθῇ ἡ ἔννοια μεθ' ἧς ἐγένοντο.

Κατὰ τὴν γενομένην λοιπὸν λογοδοσίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς μηδαμινότητος τοῦ ἐκ τῶν ἐτησίων συνδρομῶν τῶν μελῶν εἰσπραχθέντος ποσοῦ, δεδομένου ὅτι αἱ 1234 δραχμαὶ μόλις περὶ τοὺς πεντήκοντα συνδρομητὰς ἀντιπροσωπεύουσι, παρετήρησα ὅτι, τὸ φαινόμενον τοῦτο εἰς δύο συμπεράσματα δύναται νὰ μᾶς φέρῃ. 1) ἢ ὅτι τὰ τόσα μέλη τῆς Ἀδελφότητος τὰ ἐκτελοῦντα ἀνελλειπῶς πρότερον τὰς ὑποχρεώσεις των, ἔπαυσαν πλέον νὰ τρέφουν τὴν ἐμπιστοσύνην, ἣν ἔτρεφον ἄλλοτε πρὸς τὴν Κυθηραικὴν Ἀδελφότητα, ἢ ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος δεικνύει τόσην ἀδιαφορίαν κα ἀπροθυμίαν περὶ τὴν εἴσπραξιν ἑνὸς τόσου τακτικοῦ του ἐσόδου οἷον τὸ ἐκ τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν ἔσοδον.

Διότι ἀληθῶς, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῇ κανείς, ὅτι ἔστω καὶ εἷς Κυθήριος θὰ ἀρνηθῇ νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν ἐντεταλμένον ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν συνδρομῶν, τὸ δίδραχμον τῆς μηνιαίας του συνδρομῆς.

2) Ἠρώτησα πόσον ἠγοράσθησαν τὰ τελευταία χρεώγραφα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων' ἡ ἀπάντησις δὲ τοῦ κ. Γραμματέως ἦτο ὅτι ἠγοράσθησαν πρὸς 480 δραχμὰς σταθεροποιημένας καὶ μὲ αὐτὴν τὴν τιμὴν ἀναγράφονται εἰς τὸν σημερινὸν Ἰσολογισμόν.

Ἡ ἐρώτησίς μου αὐτὴ εἶχε σκοπὸν ὅπως ἀποδείξῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ὅτι ἡ ἀξία τῶν ἐν λόγῳ χρεωγράφων ἐμειώθη κάτω τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀγορᾶς καὶ δὴ οὐχὶ εἰς δραχμὰς σταθεροποιημένας, ὡς κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν χρεογράφων, συνεπῶς ἡ περιουσία τῆς Ἀδελφότητος εἰς σημερινὰς Δραχμὰς δὲν ἀνέρχεται πλέον τοῦ τῶν Δραχ. 80.000.—ποσοῦ μὴ συζητησίμου κἂν διὰ τὴν ἀγορὰν οἰκίας, διὰ τὴν ὁποίαν τόσος ἐντυπωσιακῶς ἐγένετο θόρυβος.

Δέον νὰ σημειωθῇ ἐπιπροσθέτως, ὅτι καὶ πρὸ ἑπταετίας ἐγένετο σχετικὴ συζήτησις διὰ τὴν ἀγορὰν οἰκίας καὶ τότε μάλιστα ὑπὸ συνθήκας ὅλως εὐνοϊκάς, δεδομένου ὅτι ἡ περιουσία τῆς Ἀδελφότητος εἶχε μεγαλειτέραν πραγματικὴν ἀξίαν, καὶ ἐπὶ πλέον ὑπῆρχον καὶ σεβασταὶ προσφοραὶ συμπολιτῶν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, εἰς σημεῖον ὥστε νὰ συγκεντρωθῇ ποσὸν περὶ τὰς 500000 Δραχμῶν.

Ἡ ἀξιέπαινος προσπάθεια ἐκείνη δὲν γνωρίζω διὰ ποῖον λόγον ἐναυάγησε τότε, διὰ νὰ ἔλθῃ σήμερον τὸ κατὰ τὸ πλεῖστον ἴδιον ἐκεῖνο Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος, νὰ προτείνῃ καὶ νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν ἀγορὰν οἰκίας, μὲ ποσὸν ποὺ κατὰ τὴν γνώμην μου δωμάτιον μόνον δύναται ν' ἀγοράσῃ.

3) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συζήτησιν διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μυρτιδιωτίσσης εἰς τὸν καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἂν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος ἀνέμενε τὴν ἐρώτησιν μου ταύτην, καὶ ἀρκετὰ ἐπιδεξίως ἐδικαιολογήθη εἰς τὴν λογοδοσίαν του, δὲν κατόρθωσε ὅμως νὰ πείσῃ οὔτε ἐμέ, πιστεύω δέ, οὔτε καὶ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐνήργησε καταλλήλως καὶ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Διότι πρωτοστατήσασα ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Ναοῦ τῆς Μυρτιδιωτίσσης καὶ ἀναγράψασα μὲ μεγάλα γράμματα ἐντὸς αὐτοῦ, ὅτι ἱδρύθη δαπάναις τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, νομίζω ὅτι ἔκλεισε ἠθικὸν συμβόλαιον, ὅπως καὶ τοῦ λοιποῦ ὑποστηρίζει καὶ ἐνισχύει τὸ ἵδρυμα τοῦτο.

Δὲν ἀφίνω ὅμως ἀπαρατήρητον, ὅτι διὰ τὴν ἐπίδειξιν εἰς τὰς μαρμαρίνους βαθμίδας τῆς Ἁγίας Τριάδος ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης ἐζημιώθη πλέον τῶν 5000 δρ. ἐξησφαλισμένον κέρδος, ἐὰν ἡ ἑορτὴ ἐγίνετο εἰς τὸν Ναὸν τῆς Μυρτιδιωτίσσης.

Τώρα ἐὰν ὁ κ. Τσαμπηρᾶς νομίζει τὰ ὑπὸ τῶν ἐπισήμων Πειραιῶς γενόμενα συγχαρητήρια πρὸς τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον, ἱκανὰ διὰ νὰ καλύψουν τὴν ζημίαν τῆς Ἀδελφότητος καὶ νὰ ἀναπληρώσουν τὴν παράλειψιν τῆς ὀφειλομένης ὑποχρεώσεως πρὸς τὸν ναὸν τῆς Μυρτιδιωτίσσης, φαντάζομαι, ὅτι τὰ συγχαρητήρια ταῦτα θὰ ἐγένοντο μετὰ πολλῶν ἐρωτηματικῶν καὶ δεδικαιολογημένης ἀπορίας, δεδομένου ὅτι γνωρίζοντες ἀσφαλῶς ὅτι ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης εἶνε ἐκείνη, ἥτις ἐπρωτοστάτησε καὶ τόσην ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν συνδρομὴν παρέσχε διὰ τὸν Ναὸν τῆς Μυρτιδιωτίσσης θὰ ἐξεπλάγησαν βέβαια διὰ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τῆς Ἀδελφότητος, τοῦ νὰ ἑορτάσῃ τὴν ἑορτὴν τῆς προστάτιδος τῆς Νήσου της εἰς ἕνα Ναόν τέλος πάντων ξένον, καὶ νὰ περιφρονήσῃ τελείως τὸν Ναὸν ὅστις διὰ τῶν ἰδικῶν της ἐνεργειῶν ἱδρύθη.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ χωρὶς νὰ παρεξηγηθῶ ἂν φέρω καὶ τοῦτο, ὅτι καθ' ὅλην τὴν διαρεύσασαν τριετίαν οὐδὲν ἄξιον λόγου ἔπραξεν ἡ Ἀδελφότης, ἂν καὶ μεμονομέναι ὁμάδες ἐξετέλεσαν ἐπιτυχῶς ἔργα ἀνήκοντα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα ἑορτὴ ἑκατονταετηρίδος, ἐκδρομὴ Μυρτιδιωτίσσης, τοπικαὶ ἐκδρομαί, διαλέξεις, κλπ.).

Δυστυχῶς αὐτὴ εἶνε ἡ τακτικὴ τὴν ὁποίαν ἐτήρησε τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος, παραλαβὸν περιουσίαν ἀνερχομένην πλέον τῶν τριακοσίων λιρῶν Ἀγγλίας χρυσῶν καὶ παραδίδον οὐχὶ πλέον τῶν ἑκατόν, ζημία ὀφειλομένη εἰς τὴν ἔλλειψιν προβλεπτικότητος ἐκ μέρους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Πειραιεῖ τῇ 10 Φεβρουαρίου 1933

Μεθ' ὑπολήψεως

Ν. ΚΑΣΤΡΙΣΙΟΣ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΥΤΑΤΑ

ΜΥΤΑΤΑ τῇ 6)2)33 (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὅπως καὶ ἄλλα χρόνια ἑορτάστηκε καὶ φέτος στὸ χωριό μας ἡ πανήγυρις τῆς Ὑπαπαντῆς μὲ ἀρκετὴ μεγαλοπρέπεια.

Ἀπὸ τὸ βράδυ ἄρχισαν νὰ ἔρχωνται πανηγυριῶτες ἀπ' ὅλα τὰ χωριὰ τῆς νήσου.

Τὸ πρωῒ ἱερουργοῦντος τοῦ καλλιφώνου ἐφημερίου μας κ. Ἀντωνίου Σκλάβου ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία, ἐνῷ ἡ ἐκκλησία ἦτο κατάμεστη κόσμου.

Μετὰ τὴν ἐκκλησία ὁ κάθε χωριανὸς πῆρε ἀπὸ μερικοὺς ἐπισκέπτας σπῆτι του καὶ λίγοι πῆγαν στὰ διάφορα καφενεῖα, τὰ ὁποῖα εἶχαν προετοιμάση ἀρκετὰ φαγητά.

Τὸ ἀπόγευμα ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν πολλοὶ πανηγυριῶτες καὶ πρὸ πάντων νέοι ποὺ ἦρθαν ἐπίτηδες γιὰ τὸ χορό.

Ὁ χορὸς ἄρχισεν ἀπὸ τὰς 3 τὸ ἀπόγευμα καὶ σχεδὸν χωρὶς διακοπὴν ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς 6 τὸ πρωῒ τῆς ἐπομένης.

Ἀπὸ τὰς 2 τὸ πρωῒ ἄρχισαν νὰ φεύγουν τὰ αὐτοκίνητα μὲ τοὺς διευθυντὰς τραπεζῶν, ἰατροὺς καὶ ἄλλους ξένους σιγὰ σιγὰ δὲ ἔφευγαν καὶ ἄλλοι εἰς τὰς 6 δὲ ἔφυγαν καὶ οἱ ἀπ' τὰ γύρω χωριά.

Ὅλο τὸ ἀπόγευμα οἱ διάφοροι ξένοι γύριζαν ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι ποῦ τοὺς τραβοῦσαν κυριολεκτικὰ οἱ φιλόξενοι Μυτατιῶτες. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς γράψω καὶ δυὸ λόγια γιὰ τὸ τηλέφωνο. Ἀπὸ τότε ποὺ ἔγεινε ἡ νέα ἀντικατάστασίς του αἱ εἰσπράξεις του ἐδιπλασιάσθησαν καὶ οἱ κάτοικοι μένουν ὑπερευχαριστημένοι ἀπὸ τὴν λειτουργία τοῦ τηλεφώνου, γιατὶ ὁ τηλεφωνητὴς εἶνε πάντα παρὼν καὶ δὲν ἔχει νὰ περιμένῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη νὰ εὕρῃ τὴν γραμμὴ ἀνοικτὴ γιὰ νὰ τηλεφωνήσῃ.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΤΡΑΒΑΣΑΡΟΣ

Εἰς τὸ ἀφιχθὲν ἐξ Αὐστραλίας φύλλον τῆς 9ης Νοεμβρίου 1932 τοῦ «Ἐθνικοῦ Βήματος» δημοσιεύεται ἡ φωτογραφία τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Στέλιου Τραβασάρου ὃν ἀνεφέραμεν εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον ὡς ἀπωλεσθέντα καὶ περὶ τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ ὁποίου ἐξεφράσθησαν ὑπόνοιαι ὅτι πρόκειται περὶ ἀτυχήματος.

Ὁ ὁμογενὴς κ. Χατζῆ Δαμιανὸς ἔδωσε πληροφορίας ἰσχυριζόμενος ὅτι εἶδε τὸν ἐξαφανισθέντα εἰς Πέρθ. Τὸ «Ἐθνικὸν Βῆμα» ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἴσως ὁ φερόμενος ὡς ἐξαφανισθεὶς νὰ κατέφυγεν εἰς τὴν Κεντρικὴν Αὐστραλίαν ὅπου ἡ γοητεία τῶν ἀνευρεθέντων ἐκεῖ ἐσχάτως νέων χρυσοφόρων περιφερειῶν κυρίως εἰς τοὺς Γρανίτας παρέσυρε πολλοὺς κατεχομένους ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς περιπετείας.

Τὸ «Ἐθνικὸν Βῆμα» δημοσιεῦον τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἐξαφανισθέντος παρακαλεῖ πάντα γνωρίζοντα τι περὶ αὐτοῦ νὰ ἀποστείλῃ πρὸς αὐτὸ πληροφορίας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἐπικειμένων τῶν ἐκλογῶν δραστήριαι ἐνέργειαι ἤρξαντο καταβαλλόμεναι ἐκ μέρους τῶν ὑποψηφίων τῶν δύο παρατάξεων εἰς τὰ Κύθηρα. Ὁ κ. Κοντολέων ἀντιπρόσωπος τοῦ Τσαλδαρικοῦ Κόμματος, καθὼς καὶ ὁ κ. Τσιτσίλιας πρὸ ἡμερῶν ἀνεχώρησαν διὰ Κύθηρα καὶ ἤρχισαν περιοδεύοντες τὰ διάφορα χωρία τῆς Νήσου.

Ὁ ἀγὼν προμηνύεται τραχὺς καὶ πεισματώδης, διότι οἱ περὶ τὸν κ. Ἱερώνυμον Στάην, δὲν ἐννοοῦσιν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ παραδώσωσι τὰ πρωτεῖα εἰς ἄλλους ἀμαχητεί.

Πάντως εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ ὑποψήφιος τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ κ. Τσιτσίλιας, θὰ ὑπερβῇ τὸν κ. Κοντολέοντα κατὰ δύο τρεῖς ἑκατοντάδας καὶ πλέον ψήφους.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἐν Κυθήροις κίνησιν καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κυθήριοι καὶ Ἀντικυθήριοι, συνελθόντες συνέπηξαν πολιτικὴν ὀργάνωσιν, σκοποῦσαν τὴν ὑποστήριξιν τῶν Γενικῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων. Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ταύτην, ἐγένετο δεκτὸν νὰ ἀποσταλῇ εἰς πάντας τοὺς Κυθηρίους Ἔκκλησις ἥτις ἐκτυπωθεῖσα ἀπεστάλη ἤδη. Τὴν ἔκκλησιν ταύτην ὑπέγραψεν ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν κ. κ. Ν. Καστρισίου, Γεωρ. Καλλιγέρη, Νικολ. Ἀρώνη, Δημ. Παναγιωτοπούλου, Κωνστ. Κουέλη, Ἐμμ. Καρατζᾶ, Γεωργ. Χαρχαλάκη, Παν. Μαλάνου, Παναγ. Μεγαλοοικονόμου, Ἀλκ. Μανέα, Δημητρ. Χανιώτη καὶ Μηνᾶ Κορωναίου.

Ταυτοχρόνως ἀπεστάλη πρὸς τὸν ὑποψήφιον τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ ἐν Κυθήροις σχετικὸν τηλεγράφημα ἀγγέλον τὴν ἵδρυσιν τῆς Πολιτικῆς Ὀργανώσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπήντησε καὶ ὁ κ. Τσιτσίλιας.

Ο κ. Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Εἰς τὸν κ. Γ. Στρατηγὸν ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ ἕδρα εἰς τὸν Συνδυασμὸν Πειραιῶς, διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ὁποίου ἐφρόντισεν ὁ κ. Καφαντάρης προσωπικῶς· ἕνεκα ὅμως λόγων ἐντελῶς ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως τοῦ κ. Καφαντάρη δὲν ἐπετεύχθη ἡ πρόσληψις τοῦ κ. Στρατηγοῦ.

Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως ὁ κ. Γ. Στρατηγὸς ἀδιαφορῶν διὰ πρόσωπα καὶ ἀτομικήν του ἐπικράτησιν, ἐνίσχυσε τὸν ἀγῶνα τῶν Ἡνωμένων Κομμάτων καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Καφαντάρη ἐδέχθη νὰ κατέλθῃ αὐτοπροσώπως εἰς Κύθηρα, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγῶνος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ὁ κ. Γ. Καφαντάρης, καίτοι γνωρίζων τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Στρατηγοῦ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν:

Ἀθῆναι τῇ 24)2)33.

Φίλτατε κ. Στρατηγέ,

Βαθυτάτη ὑπῆρξεν ἡ θλῖψις μου, διότι ἕνεκα λόγων πάντῃ ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς μου καὶ παρὰ τὴν μεγίστην ἐκτίμησιν ἣν τρέφω διὰ σᾶς, δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ πρόσληψίς σας εἰς τὸν Συνδυασμὸν Πειραιῶς, ἣν γνωρίζετε μέχρι ποίου σημείου ἐπεδίωξα.

Ὁ ἀγὼν ἔχων τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν γνωρίζετε καὶ ἐκ τῶν ὁμιλιῶν μου, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθῇ ἀπὸ ὅλους τοὺς φίλους καὶ δὴ ἀπὸ τὰ στελέχη τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος.

Θὰ σᾶς παρακαλέσω λοιπὸν θερμότατα, νὰ ἐνισχύσητε τὸν Κυβερνητικὸν ὑποψήφιον μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις σας κατερχόμενος εἰς Κύθηρα καὶ θὰ μὲ ὑποχρεώσητε ἀπείρως.

Μετὰ φιλικωτάτων αἰσθημάτων

(ὑπ.) Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

Πλὴν τῆς ἄνω ἐπιστολῆς ὁ κ. Γ. Στρατηγὸς ἔλαβε καὶ σωρείαν ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων τῶν φίλων του ἐκ Κυθήρων ἐν τῶν ὁποίων ἔφερε πλέον τῶν ἑκατὸν ὑπογραφῶν δι' ὧν τὸν παρακαλοῦσιν οὗτοι νὰ κατέλθῃ εἰς Κύθηρα καὶ ἐνισχύσῃ τὸν Κυβερνητικὸν ὑποψήφιον.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ἐρωτήσαντες τὸν κ. Γ. Στρατηγὸν τί σκέπτεται νὰ πράξῃ ἐν προκειμένῳ μᾶς ἐπληροφόρησεν, ὅτι κατόπιν τῆς ἐκδηλωθείσης ἐπιθυμίας τῶν φίλων του καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος, θεωρεῖ ἐπιτεταγμένον καθῆκόν του τὴν κάθοδόν του εἰς Κύθηρα πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου κ. Τσιτσίλια. Ὁ κ. Στρατηγὸς μᾶς ἐτόνισεν ὅτι τώρα ὁπότε ἡ νίκη τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ θὰ εἶνε πλήρης καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, εἶνε κατάλληλος ἡ στιγμὴ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ χωρικοῦ Κυθηρίου ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν αἰωνίων ἐκμεταλλευτῶν του, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς προστασίας τὸν ἐκμεταλλεύονται διαρκῶς καὶ τὸν ἐξαναγκάζουν νὰ τοὺς ὑποστηρίζῃ καὶ νὰ τοὺς συντηρῇ μόνον διότι τοὺς φοβεῖται καὶ ὄχι διότι τοὺς ἀγαπᾷ.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ κ. Στρατηγοῦ καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πολιτικῆς Ὀργανώσεως Κυθηρίων καὶ Ἀντικυθηρίων, κατωρθώθη ἡ ἔγκρισις κονδυλίου 200.000 δραχμῶν διὰ τεχνικὰ ἔργα ἐν Κυθήροις εἰς τὰς διαφόρους Κοινότητας. Ὁ κ. Γ. Στρατηγὸς ἀπέστειλε σχετικὰ τηλεγραφήματα εἰς τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων συνιστῶν εἰς αὐτοὺς νὰ ἐνεργήσωσι τὰς ἀπαιτουμένας διατυπώσεις πρὸς λῆψιν τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ. Ἐπίσης κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Στρατηγοῦ ἐπετεύχθη ἡ ἔγκρισις πρὸς ἐγκατάστασιν τηλεφώνου εἰς τὸ χωρίον Πιτσινιάνικα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑποσχεθῇ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου.

ΠΡΟΣΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Τὴν 28ην παρελθόντος μηνὸς ὁ ἐλαιοχρωματιστὴς ἐργολάβος Ἰωάννης Συρῖγος ἐπετέθη κατὰ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Γεωργίου Μανωλέσου Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν ἔξωθι τοῦ Συμβολαιογραφείου του καὶ ἐτραυμάτισεν αὐτὸν ἐπικινδύνως εἰς τὸ πρόσωπον διὰ ξυραφίου.

Ἐπειδὴ ἀνεγράφη εἰς τὴν ἐφημερίδα «Κυθηραϊκή» ὅτι τὸ αἴτιον τῆς ἀποπείρας τοῦ φόνου ἦσαν χρηματικαὶ διαφοραὶ πρέπει νὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ ὅλη ὑπόθεσις διὰ νὰ ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον εἰς τὸν συμπολίτην ἡμῶν κ. Γ. Μανωλέσον, ὁ ὁποῖος χαίρει ἐκτιμήσεως καὶ συμπαθείας παρὰ πάντων καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἐν Ἀθήναις Κυθηραϊκοῦ στοιχείου.

Ἡ ἑταιρεία «Ν. Μανωλέσος καὶ Σια» ἐν ᾗ μετεῖχεν ὁ ἀποθανὼν Νικόλαος Μανωλέσος χρωματοπώλης, θεῖος τοῦ παθόντος Συμβολαιογράφου ὡς ὁμόρρυθμον μέλος, εἶχεν ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ ἐργολάβου χρωματιστοῦ Ἰωάννου Συρίγου ἐκ δραχμῶν περίπου 24 000 ἐξ ἀγορᾶς χρωμάτων ἐκ τοῦ χρωματοπωλείου αὐτοῦ, ἐπειδὴ δὲ ἠρνεῖτο οὗτος νὰ καταβάλῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν, ἡ ἑταιρεία «Ν Μανωλέσος καὶ Σια» ἤγειρεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Ι. Συρίγου καὶ ἐνέγραψε προσημείωσιν κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐπὶ μιᾶς οἰκίας τοῦ Ι. Συρίγου.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ν. Μανωλέσου ἡ ἑταιρεία ἐξηκολούθησε μεταξὺ τῶν ἐπιζώντων μελῶν καὶ τῶν κληρονόμων τοῦ Ν. Μανωλέσου ἐπειδὴ δὲ ὁ ὀφειλέτης Ι. Συρῖγος δὲν ἠννόει νὰ καταβάλῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν κατεσχέθη ἀναγκαστικῶς ἡ προσημειωθεῖσα οἰκία μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξεπλειστηριάσθη παρέμεινε δὲ εἰς χεῖρας τῆς ἑταιρείας. Ὁ ὀφειλέτης Ι. Συρῖγος ἐζήτησε νὰ ἔλθῃ εἰς συμβιβασμὸν μετὰ τῆς ἑταιρείας «Ν. Μανωλέσος καὶ Σια» ἐπειδὴ δὲ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἑταιρείας δὲν εἶχον νομικὰς γνώσεις παρέπεμψαν αὐτὸν εἰς τὸν συμβολαιογράφον κ. Γ. Μανωλέσον, ὁ ὁποῖος συμβιβαστικῶς καὶ λίαν ἐπιεικῶς διὰ τὸν ὀφειλέτην ἐδέχθη νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην Ι. Συρῖγον νὰ εὕρῃ οὗτος ἀγοραστὴν διὰ τὴν ἐκπλειστηριασθεῖσαν οἰκίαν, μετὰ δὲ τὸ πέρας τῶν διατυπώσεων τοῦ πλειστηριασμοῦ νὰ τὴν πωλήσῃ ἡ ἑταιρεία εἰς τὸ τρίτον τοῦτο πρόσωπον καὶ ἡ μὲν ἑταιρεία «Ν. Μανωλέσος καὶ Σια» νὰ λάβῃ τὰς εἰς αὐτὴν ὀφειλομένας μετὰ τῶν ἐξόδων δραχ. 30 000 ὁ δὲ ὀφειλέτης νὰ λάβῃ τὴν ἐπὶ πλέον διαφοράν, καὶ ἐὰν ἐπροτίμα, νὰ τῷ μεταβιβάσῃ ἡ ἑταιρεία καὶ πάλιν τὴν οἰκίαν του ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ πληρώσῃ τὰ ὀφειλόμενα.

Ὁ Ι. Συρῖγος ἀπεδέχθη τὴν ἄποψιν ταύτην καὶ ἔμεινεν σύμφωνος μετὰ τοῦ κ. Μανωλέσου τὴν 27ην π. μ. ἀπόκειτο δὲ ὁ κ. Συρῖγος νὰ μετέβαινε τὴν ἐπομένην εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ κ. Γ. Μανωλέσου πρὸς τελικὸν διακανονισμόν. Παρὰ τὴν συνεννόησιν ὅμως ταύτην ὁ Ι. Συρῖγος λίαν πρωῒ τὴν 28ην π. μ. περιέμενε τὴν διέλευσιν τοῦ κ. Μανωλέσου ἔξωθι τοῦ μυροπωλείου Σταυροπούλου παραπλεύρως τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου Σιρόγλου ὅπου εὑρίσκεται τὸ συμβολαιογραφεῖον καὶ χωρὶς νὰ εἴπῃ τι ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ διὰ ξυραφίου καὶ ἐτραυμάτισεν αὐτὸν ἐπικινδύνως εἰς τὸ πρόσωπον. Ὁ δράστης συνελήφθη ὑπὸ τῶν προσδραμόντων καὶ παρεδόθη εἰς τὸν ἀστυφύλακα εὑρίσκεται δὲ καὶ προφυλακισμένος κατόπιν ἐνεργηθείσης προανακρίσεως, ἐπὶ ἀποπείρᾳ φόνου. Ὁ κ. Γ. Μανωλέσος εἰσήχθη ἀμέσως εἰς τὴν πολυκλινικὴν Ἀθηνῶν ὅπου παραμείνας περὶ τὰς 10 ἡμέρας ἐπανέλαβε καὶ πάλιν τὴν ἐν τῷ γραφείῳ του ἐργασίαν του. Ὁ δράστης ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ὑστέρων, ὤφειλε καὶ ἄλλο σεβαστὸν ποσὸν εἰς πτωχήν τινα γυναῖκα ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὑπῆρχεν ἐγγεγραμμένη πρώτη ὑποθήκη ἐπὶ τῆς ἐκπλειστηριασθείσης οἰκίας τόσον ὅμως εἶχε τρομοκρατήσῃ τὴν ἀτυχῆ δανείστριαν, ὥστε δὲν ἐτόλμησεν αὕτη κἂν νὰ ἀναγγελθῇ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν καὶ νὰ διεκδικήσῃ τὰ εἰς αὐτὴν ὀφειλόμενα.

Ο κ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΙ 50 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΔΡΑΧΜΑΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς 50.000 δρχ. αἱ ὁποῖαι τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ κ. Κοντολέοντος ἐζητήθησαν παρὰ τοῦ κ. Γεωργίου Κασιμάτη καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Γ. Κασιμάτη πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Ἀττικῆς ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει ἡ ὅλη ἀλήθεια τῆς δράσεως τοῦ κ. Κοντολέοντος, τὴν ὁποίαν εἰς μάτην προσπαθεῖ ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ δικαιολογήσῃ ἀντιληφθεὶς τὴν κακὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἐνεποίησεν εἰς τὸ Κυθηραϊκὸν κοινὸν αὐτή.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἀριθ.

Ἐν Καστρισιανίκοις τῇ 14 9βρίου 1932

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Φριλιγκιανίκων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Περὶ τῆς μὴ διαθέσεως εἰσέτι τοῦ ποσοῦ 50000 δρχ. διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδοῦ ἑνὸς χιλιομέτρου πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου,

Πρὸς τὸν Κύριον Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Εἰς Ἀθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρωμεν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1700 τηλ[ε]ικῆς ὑμῶν διαταγῆς τὰ κατωθι.

Την 22αν Αὐγούστου ἐ. ἔ. εἰδοποιήθην παρὰ τοῦ ἐνταῦθα διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἐπ' ὀνόματι ἡμῶν ἀπεστείλατε δρχ. 50. χιλιάδας. Ἐπειδὴ δὲν ἐγνωρίζομεν τὸν σκοπὸν τῆς διαθέσεως τῶν ἄνω χρημάτων δὲν ἀπεσύραμεν ταῦτα ἐκ τῆς Τραπέζης τότε, ἀλλὰ τὴν 15 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὅτε ἐλάβομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1345 τῆς 13-9-32 διαταγήν σας, δι' ἧς ἐγένετο ἡμῖν γνωστὸς ὁ τρόπος καὶ ὁ σκοπὸς τῆς διαθέσεως τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ.

Ἀμέσως μετέβημεν πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ ἐδάφους εἰς τὸν τόπον ἔνθα θὰ ἐτελεῖτο τὸ ἔργον καὶ παρετηρήσαμεν ὅτι διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ ἀπῃτοῦντο 100.000 δραχμαί, διότι θὰ κατεσκευάζοντο τοῦτο μὲν πολλοὶ ὀχετοί, τοῦτο δέ, διότι λόγῳ τῆς ξηρότητος τοῦ ἐδάφους θὰ ἀπῃτοῦντο πολλὰ ἡμερομίσθια.

Ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι 15 χιλιόμετρα τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου, ἅτινα ἐξετελέσθησαν τῇ ἐπιβλέψει ἡμῶν, ἐδαπανήθησαν 85.000 δι' ἕκαστον αὐτῶν, ἐσκέφθημεν, ὅτι, διὰ νὰ συντελεσθῇ τὸ ἓν χιλιόμετρον, τὸ ὁποῖον ἀπῃτεῖτο εἰσέτι διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν της περὶ ἧς πρόκειται ὁδοῦ, μὲ τὸ ποσὸν τῶν 50000 δρχ., θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναμείνωμεν διὰ τῶν φθινοπωρινῶν βροχῶν νὰ γίνῃ τὸ ἔδαφος μαλακόν, ἑπομένως εὐκολώτερον νὰ δουλεύηται τοῦτο.

Δυστυχῶς ἡ ἐφετεινὴ ἀνομβρία ὑπῆρξε μεγάλης διαρκείας εἰς τὸν τόπον μας καὶ μόλις χθὲς εἴχομεν βροχήν, συνεπῶς ἀπὸ τοῦδε καὶ ἐφεξῆς θὰ εἶνε δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου, ἐὰν ἠθέλετε διατάξῃ ταύτην.

Ἄλλως τε καὶ συμφώνως προγενεστέρᾳ ὑμῶν διαταγῇ, μοὶ ἐδίδετο προθεσμίαν ἀποπερατώσεως Κοινοτικοῦ ἔργου, διὰ χρημάτων τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ταμείου ὁδοποιίας τριμήνου ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῶν. Ἡ προθεσμία δὲ αὐτὴ λήγει τὴν 22αν Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἐπειδὴ ὁπωσδήποτε αἱ 50.000 δραχμαὶ εἶναι ὀλίγαι διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου, θέτομεν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἔγκρισιν τὸν συλλογισμόν μας τοῦτον, ὅπως ἡ ἐργασία γίνῃ τὴν ἄνοιξιν καὶ δὴ τὸν πρῶτον μῆνα αὐτῆς Μάρτιον, οὕτως ὥστε μὲ τὴν λῆξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους νὰ ᾖ ἑτοίμη. Διότι τότε ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα εἶναι μεγαλυτέρα, τὰ ἡμερομίσθια θὰ εἶναι ὀλιγώτερα.

Ἤδη ἀναμένομεν ἡμετέραν διαταγὴν πότε νὰ κάμωμεν ἔναρξιν τῆς ἐργασίας, τώρα ἢ τὸν Μάρτιον ἢ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἠθέλετε διατάξει τὴν μὴ ἔναρξιν αὐτῆς εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀνωτέρω ἐποχῶν, νὰ ἀποστείλωμεν εἰς τὸ Ἐπαρχιακὸν Ταμεῖον Ὁδοποιίας ὁλόκληρον τὸ ἀποσταλὲν ἡμῖν ποσὸν τῶν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Πρόεδρος

τῆς Κοινότητος Φριλιγκιανίκων

Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΦΟΝΟΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΙΔΟΣ

Τὴν 21ην τρέχοντος μηνὸς ὁ Βασίλειος Κυρίτσης ὅστις ἦτο μεμνηστευμένος μετὰ τῆς χήρας Ἄννας Τιμοθεάτου τὸ γένος Θεοδώρου Π. Καλλινίκου ἐκ Φρατσίων τῶν Κυθήρων παθὼν παράκρουσιν συνεπείᾳ ἀλκοολισμοῦ καὶ φανταζόμενος ὅτι ἡ μνηστή του τὸν ἐδηλητηρίαζεν, ἐκτύπησεν αὐτὴν διὰ σκεπαρνίου εἰς τὴν κροταφικὴν χώραν καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη ἐκοιμᾶτο.

Ἡ παθοῦσα μετεφέρθη ἀμέσως εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον, λόγῳ ὅμως τῆς φύσεως τοῦ τραύματος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντιστῇ καὶ ἀπεβίωσεν.

Ἡ Τιμοθεάτου διετέλει ἄλλοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μακαρίτου Σ. Στάη ἐσχάτως δὲ ἦτο θυρωρὸς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου οἰκίαν Κας Στάη καὶ Δεσποζίτου.

Ὁ φονεὺς μετὰ τὴν ἄνω πρᾶξιν του ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ παραθύρου τοῦ δευτέρου πατώματος ἐρρίφθη εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ ἐφονεύθη.

ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

Πλεῖστοι συμπολῖται μὴ ἀνήκοντες εἰς τὴν παράταξιν τοῦ Κόμματος τῶν ἀρχόντων μας ἐξέφρασαν ἐπανειλημμένως παράπονα διὰ τὴν ἀνοίκειον συμπεριφορὰν τοῦ Ταμίου Κυθήρων κ. Μαραβέα.

Ὁ κ. Μαραβέας, ὢν διορισμένος εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡς πληροφορούμεθα, μετετέθη εἰς Κύθηρα ἐξ Ἀθηνῶν λόγῳ ἀκριβῶς τῆς συμπεριφορᾶς του ταύτης, ὑποπεσὼν εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν προϊσταμένων του ἀρχῶν.

Πρὸ τινων ἡμερῶν καὶ ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος ὁ κ. Μαραβέας ἤρξατο νὰ ἀπειλῇ τοὺς ἀντίθετα πρὸς αὐτὸν φρονοῦντας διὰ διώξεων οὐ μόνον δι' ὀφειλομένους φόρους ἀλλὰ καὶ διὰ φόρους ἐξοφληθέντας καὶ δι' οὓς ὑπάρχουσι διπλότυποι ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως.

Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως καὶ συνεπείᾳ τῶν ἀθρόων παραπόνων ἐγένετο ἡ σχετικὴ ἐνέργεια παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καφαντάρῃ πρὸς ὃν ἐξιστορήθη λεπτομερῶς ἡ κομματικὴ ἐνέργεια τοῦ εἰρημένου ταμίου ἐκ μέρους τοῦ κ. Γ. Στρατηγοῦ ὑπεσχέθη δὲ ὁ κ. Καφαντάρης ὅτι θὰ ληφθῶσι σχετικῶς ἅπαντα τὰ ἐνδεικνυόμενα νόμιμα μέτρα ἵνα μὴ γίνηται ἡ συνήθης κομματικὴ ἐκμετάλλευσις ἐκ μέρους τῶν γνωστοῦ κύκλων καὶ καταπιέζεται ὁ Κυθηραϊκὸς Λαός.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ Πανύγηρις Ἁγ. Χαραλάμπους.

Ἐπιτυχέστατα ἑωρτάσθη ἐν Καραβᾶ καὶ Μυλοποτάμῳ ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους ὅπου ὑπάρχουν οἱ ὁμώνυμοι ναοί. Ἀρκετὸς κόσμος παρευρέθη καὶ εἰς τὰς δύο πανηγύρεις, φιλοξενηθεὶς ὑπὸ τῶν κατοίκων τῶν ἐν λόγῳ χωρίων.

Ἡ ἀξία τῶν ἐν Κυθήροις ἀκινήτων.

Παρὰ τῶν Ἀ)φῶν κ. κ. Ἰωάννου καὶ Ἐμμανουὴλ Λευθέρη ἠγοράσθησαν αἱ ἐν Λειβαδίῳ ἀκίνητοι περιουσίαι παρὰ τοῦ πρώτου τοῦ κ. Νικ. Λεβούνη ἀντὶ δρ. (400.000) παρὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἡ περιουσία τοῦ ἀποβιώσαντος ἰατροῦ Τηλεκλέτου Ραπτάκη ἀντὶ δρ. (350.000).

Βράβευσις συμπολίτιδος.

Κατὰ τὴν εἰς Ριλοντέζια τῆς Ἀφρικῆς γενομένην ἐτησίαν ἔκθεσιν ἐργοχείρων καὶ κεντημάτων, ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον ἡ συμπολῖτις Δ)νὶς Ζωὴ Στρατηγοῦ, τῆς ὁποίας τὸ ἐργόχειρον ἐξετέθη τῇ μερίμνῃ τῆς κ. Κ. Κουλεντιανοῦ.